

แนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก

นภัสวรรณ กวางเดินดง

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ปีการศึกษา 2567
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

แนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ปีการศึกษา 2567
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ
โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัด
พิษณุโลก"

ของ นภัศวรณ กวางเด็นดง

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ภาสกร เรืองรอง)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา ศรีพันธ์)

หัวหน้าภาควิชาบริหาร วิจัย และพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา

ชื่อเรื่อง	แนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก
ผู้วิจัย	นภัสวรรณ กวางเดินดง
ประธานที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.ภาสกร เรืองรอง
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. การบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2567
คำสำคัญ	สมรรถนะ, การจัดการเรียนรู้, ครูภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก โดยวิธีการดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก โดยใช้แบบสอบถาม การพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 123 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ข้อมูลได้มาจากการสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนการสอน ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ผลการวิจัย พบว่า

1.สมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ทั้ง 6 พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรและวางแผนการจัดการเรียนรู้ รองลงมา คือ ด้านการวัดและประเมินผล ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการพัฒนาตนเอง

2. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก พบว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดอบรม/สัมมนา/ประชุมเชิงปฏิบัติการ ในด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน และด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

Title GUIDELINES FOR DEVELOPING ENGLISH LANGUAGE
TEACHER COMPETENCIES IN LERANING MANAGEMENT AT
SECONDARY SCHOOL AFFILIATED WITH THE SECONDARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE PHITSANULOK-
UTTARADIT IN PHITSANULOK PROVINCE

Author Napassawan Kwangdoendong

Advisor Assistant Professor Passkorn Roungrong, Ph.D.

Academic Paper M.Ed. Independent Study in Educational Administration,
Naresuan University, 2024

Keywords Competency, instructional management, English language
teachers

ABSTRACT

The purpose of this research is to study the development of English language teachers management competencies in learning management at secondary schools under the jurisdiction of the Educational Service Area Office, Phitsanulok, Uttaradit Province. The research is conducted in two steps: The frist to study of management competencies in learning management of English language teachers at secondary schools under the jurisdiction of the Educational Service Area Office, Phitsanulok, Uttaradit Province, using a questionnaire. The development of competencies in learning management of English language teachers at secondary schools under the jurisdiction of the Educational Service Area Office, Phitsanulok, Uttaradit Province, is assessed on a 5-point Likert scale with 123 respondents. Data analysis involves the use of mean and standard deviation. The second step is study of development approaches to learning management competencies of English language teachers at secondary schools under the jurisdiction of the Educational Service Area Office, Phitsanulok, Uttaradit Province, based on interviews with 3 qualified and experienced individuals in English language teaching management. Data collection tools include interview guidelines on development approaches to learning management competencies of English language teachers at secondary schools under the jurisdiction

of the Educational Service Area Office, Phitsanulok, Uttaradit Province. Data analysis is conducted through content analysis. The research results

1. In terms of learning management competencies of English language teachers at secondary schools under the jurisdiction of the Educational Service Area Office, Phitsanulok, Uttaradit Province, it was found that among the six dimensions, the highest average score was in curriculum development and learning management planning. This was followed by assessment and evaluation to promote student learning, while the dimension with the lowest average score was self-development.

2. The study of development approaches to competencies of English language teachers at secondary schools under the jurisdiction of the Educational Service Area Office, Phitsanulok, Uttaradit Province, revealed that the Educational Service Area Office should organize training seminars or workshops focusing on self-development, communication to promote student learning, and the use of information technology and innovation in learner-centered learning management.

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่ง ผู้วิจัยต้องขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.ภาสกร เรืองรอง อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่งจนการศึกษาค้นคว้าอิสระสำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณ คณะอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สธิพร เขาวนชัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุชา กอนพ่วง ดร.ณัฐ รัตนศิรินิชกุล และอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวรทุกท่าน ที่ให้ความกรุณา ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือด้วยความเอาใจใส่ จนการศึกษาค้นคว้าอิสระนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้

ขอบพระคุณ คณะผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า และผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์ ให้คำแนะนำ และข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอบพระคุณครูภาษาอังกฤษ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พิษณุโลก อุดรดิตถ์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่งในการเก็บข้อมูล และตอบแบบสอบถาม

ขอบคุณ นางกุลรวิ ขาวสง่า นายปฐมพงศ์ บัวเหมือน เพื่อนสนิท และเพื่อนพี่น้องนิสิตปริญญาโทสาขาวิชาการบริหารการศึกษา รุ่น 34 ที่มีความห่วงใย และสนับสนุนการวิจัยในครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ของผู้วิจัยที่ให้อำนาจใจ และให้การสนับสนุนในทุกๆด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ผู้วิจัยขออุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

นภัสวรรณ กวางเด็นดง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
ประกาศคุุณูปการ	ช
สารบัญ	ซ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา.....	10
แนวคิดเกี่ยวกับความสามารถครู.....	11
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาครู	44
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	53
กรอบแนวคิดในการวิจัย	55
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	56

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก	56
ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครู ภาษาอังกฤษโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พิษณุโลก อุตรดิตถ์.....	62
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	64
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ครูภาษาอังกฤษ โรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก	65
ตอนที่ 2 ผลศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก	73
บทที่ 5 บทสรุป.....	76
สรุปผลการวิจัย	76
อภิปรายผลการวิจัย.....	80
ข้อเสนอแนะ	84
บรรณานุกรม.....	85
ภาคผนวก.....	90
ประวัติผู้วิจัย	107

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงการสังเคราะห์สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนรู้ ที่ได้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	41
ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษาและประสบการณ์การทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม	65
ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติตามสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวม.....	66
ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานตามสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ด้านที่ 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรและ วางแผนการจัดการเรียนรู้	67
ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานตามสมรรถนะ ในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ด้านที่ 2 ด้านการบริหาร จัดการชั้นเรียน.....	68
ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานตามสมรรถนะใน การจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ด้านที่ 3 ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	69
ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานตามสมรรถนะใน การจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่	

การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ด้านที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน.....	70
ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานตามสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ด้านที่ 5 ด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน.....	71
ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานตามสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ด้านที่ 6 ด้านการพัฒนาตนเอง	72
ตาราง 10 แสดงการสรุปแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ด้านการพัฒนาตนเอง	73
ตาราง 11 แสดงการสรุปแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน	74
ตาราง 12 แสดงการสรุปแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.....	75

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย	55
--------------------------------------	----

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษากลางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในระดับโลก เป็นภาษาหลักของประชากรกว่า 360 ล้านคน อีกทั้งยังเป็นภาษาที่สองของประชากรกว่า 750 ล้านคนทั่วโลก นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังถือเป็นภาษาทางการของ 61 ประเทศ และเป็นภาษาหลักในหลายรัฐทั่วโลก จึงถือเป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างประชากรในประเทศต่างๆ ทั้งในส่วนของ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทำให้สื่อต่างๆ ที่เผยแพร่ในระดับนานาชาติ จะใช้ภาษาอังกฤษทั้งสิ้น

กระทรวงศึกษาธิการ ยังได้ส่งเสริมให้นักเรียนเริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับอนุบาล เพื่อเตรียมความพร้อม และให้ตัวนักเรียนได้มีความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษดีขึ้น เมื่อเข้าเรียนในระดับสูง ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงจะมีผลอย่างมากต่อการศึกษาต่อต่างประเทศ ภาษาอังกฤษจึงถือเป็นภาษาที่สองที่มีบทบาท และความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการเรียนรู้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการสื่อสารระดับที่กว้างขึ้น หรือในระดับนานาชาติอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับด้านการศึกษา ถือเป็นด้านที่สำคัญอย่างมาก ไม่แพ้ด้านการติดต่อสื่อสาร เพราะปัจจุบันสถาบันการศึกษา และมหาวิทยาลัยในประเทศต่างๆ รวมถึงประเทศไทยเอง ได้พยายามปรับปรุงหลักสูตรการศึกษา ให้มีความเป็นสากลมากยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่นหลักสูตรที่เป็นภาษาไทยเองมีการนำเอาความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษเข้ามาประยุกต์ใช้มากขึ้น และมีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบ English Program หรือ Mini English Program

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ เป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีภารกิจสำคัญในการจัด และส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อสิทธิโอกาสในการได้รับการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพของผู้เรียนทำหน้าที่ในการบริหาร และจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดพิษณุโลกจำนวน 39 โรงเรียน และจังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน 18 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 57 โรงเรียน มีนโยบายในการพัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาทุกประเภท ให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ มีศักยภาพ มีคุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนพัฒนาครูให้เป็นผู้เรียนรู้ มีจิตวิญญาณความเป็นครู มีความแม่นยำทาง

วิชาการ รายงานผลการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พบว่า การจัดการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศยังขาดคุณภาพและมาตรฐานในทุกระดับชั้น คุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ แต่เมื่อพิจารณาคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) พบว่า มีค่าเฉลี่ยต่ำในทุกกลุ่มสาระและผลคะแนนจากการทดสอบโครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) อยู่ในระดับต่ำกว่าอีกหลายประเทศที่มีระดับการพัฒนาใกล้เคียงกัน ปัญหาเหล่านี้เกิดจากข้อจำกัดเรื่องหลักสูตรและระบบการเรียนการสอน ที่เน้นการสอนเนื้อหาสาระและความจำมากกว่าการพัฒนาทักษะและสมรรถนะ ส่งผลให้ผู้เรียนขาดความคิดสร้างสรรค์ ปัจจัยสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน และครูที่มีคุณภาพยังกระจายไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกล (แผนการศึกษาแห่งชาติ, พ.ศ.2560-2579) อีกทั้ง ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา พิชญ์โลกอุดรดิตถ์ ปีการศึกษา 2563 มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าปีการศึกษา 2564 โดยคะแนนลดลงร้อยละ -4.41 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา พิชญ์โลกอุดรดิตถ์ ปีการศึกษา 2563 มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าปีการศึกษา 2564 โดยคะแนนลดลงร้อยละ -2.60 มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ (รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2566 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พิชญ์โลกอุดรดิตถ์, 2566, น.24)

ระบบการจัดการศึกษายังไม่สามารถดำเนินการให้ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมในด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับมาตรฐานสากล อีกทั้งยังไม่สามารถทำให้ผู้เรียนนำความรู้และทักษะมาใช้งานได้ (พรพิมลประสงค์พร, 2557, น. 83) หนึ่งในปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพนั้นคือ ครูเนื่องจากความหวังของสังคมดังกล่าวทำให้ครูต้องพัฒนาสมรรถนะของตนเองให้ทันต่อสภาพความคาดหวังของสังคมภายใต้เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.2553, น. 60) เพื่อการพัฒนาตัวผู้เรียนและสร้างความสำเร็จในวิชาชีพครู (นพ วิจิตรโยธการ, 2556, น. 1-2) โดยครูจำเป็นจะต้องมีสมรรถนะในการปฏิบัติงาน ไม่ว่าจะเป็นสมรรถนะหลัก (Core Competency) สมรรถนะประจำสายงาน (Job Competency) สมรรถนะการบริหารจัดการ (Managerial Competency) และ สมรรถนะส่วนบุคคล (Personal Competency) ล้วนแล้วแต่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากสมรรถนะเหล่านี้จะช่วยให้ครูมีการพัฒนาตนเองไปสู่ครูมืออาชีพที่มีความมุ่งมั่นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาให้ครบทุกด้าน ทั้งความดี ความเก่ง สุขภาพร่างกาย แข็งแรง มีความมั่นคงทางอารมณ์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) อีกทั้งยังช่วยให้ครูมีองค์ความรู้ ทักษะ และความสามารถ ตลอดจนพฤติกรรมที่เหมาะสมกับงาน เพื่อปฏิบัติงานให้สำเร็จตามความต้องการของโรงเรียนอย่างแท้จริง ตลอดจนทำให้ครูทราบถึงระดับ

ความสามารถของตนเองว่าอยู่ในระดับใด ซึ่งจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้มากขึ้น (จารุวรรณ จันเลือน, 2557, น. 1-2)

การส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษได้นั้นจำเป็นจะต้องได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษเอง ที่ต้องเล็งเห็นปัญหา ให้ความสำคัญ เอาใจใส่ผู้เรียน และมีจิตวิญญาณแห่งความเป็นครูที่อยากจะให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาจนเกิดเป็นทักษะและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ผู้บริหารสถานศึกษาที่ควรคำนึงถึงประโยชน์ของผู้เรียนเป็นที่สุด โดยมีการบริหารจัดการสิ่งต่างๆ ในสถานศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน ซึ่งหนึ่งในการบริหารจัดการที่จะช่วยส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนคือการบริหารงานบุคคล ที่ควรมีการส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะครูซึ่งเป็นหนึ่งในการบริหารจัดการกลุ่มงานบุคคล ที่ผู้บริหารสถานศึกษาควรจะมีการส่งเสริมการพัฒนาครูและบุคลากรในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยส่งเสริมให้ครูเข้ารับการฝึกอบรม เข้าร่วมประชุมสัมมนา และไปทัศนศึกษา เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้ทันต่อความเจริญก้าวหน้า และการเปลี่ยนแปลงของโลก เพื่อสามารถนำมาประยุกต์และปรับปรุงในการจัดการเรียนการสอนให้ดีขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543 อ้างถึงใน ชีระ ฤทธิเจริญ. 2546, น. 19-21)

จากสภาพปัญหา และการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ ตลอดจนนโยบายการพัฒนาการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พิษณุโลก อุตรดิตถ์ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ทางการบริหาร เช่น การพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพ การบริหารงานบุคคล ตลอดจนนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาส่งเสริมสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษให้เป็นที่ยอมรับตามมาตรฐานสากลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนการสอนของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง และส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของตนเอง
2. ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง และส่งเสริมตลอดจนใช้เป็นเครื่องมือ ในการประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์
3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมครูภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ และการพัฒนาวิชาชีพครูให้เจริญก้าวหน้า

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยแบ่งขอบเขตของการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก

การศึกษสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก มีขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ครูภาษาอังกฤษโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลกสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 184 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูภาษาอังกฤษโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 123 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างด้วยการเปิดตารางเครจซี่และมอร์แกน (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 43) และเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratied random sampling) ตามสัดส่วนของครูภาษาอังกฤษในแต่ละอำเภอของจังหวัดพิษณุโลก

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 6 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรและวางแผนการจัดการเรียนรู้
2. ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน
3. ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน

เป็นสำคัญ

4. ด้านการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน
5. ด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน
6. ด้านการพัฒนาตนเอง

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ ครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก

การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก มีขอบเขตในการวิจัยดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาในขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ ครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูภาษาอังกฤษมี 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรและวางแผนการจัดการเรียนรู้
2. ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน
3. ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น

สำคัญ

4. ด้านการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน
5. ด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน
6. ด้านการพัฒนาตนเอง

ขอบเขตด้านกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (purposive Selection)

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ แนวทางการพัฒนาความสามารถของครูภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 6 ด้านได้แก่

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรและวางแผนการจัดการเรียนรู้
2. ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน
3. ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
4. ด้านการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน
5. ด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน
6. ด้านการพัฒนาตนเอง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะ หมายถึง แบบอย่างในการปฏิบัติหรือข้อมูลแนะนำเกี่ยวกับสิ่งที่ควรทำในการพัฒนาความสามารถของครูภาษาอังกฤษ ผู้บริหารสามารถนำแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมเพิ่มศักยภาพ ความสามารถของครูภาษาอังกฤษ ให้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในการปฏิบัติหน้าที่โดยเฉพาะทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และการจัดการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ หมายถึง คุณลักษณะที่เกิดจากการบูรณาการ ความรู้ (Knowledge) ความสามารถ (Ability) ทักษะ (Skill) ประสบการณ์ (Experience) ทศนคติและเจตคติที่ดี (Attitudes) ส่งผลต่อบุคคลนั้นให้สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนได้ประสบผลสำเร็จ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามเกณฑ์ที่วางไว้ ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตร และวางแผนการจัดการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน และด้านการพัฒนาตนเอง

2.1 การพัฒนาหลักสูตรและวางแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้และความสามารถของครูภาษาอังกฤษในการวิเคราะห์ จัดทำ พัฒนา ปรับปรุง หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ที่มีอยู่แล้ว หรือสร้างขึ้นใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของผู้เรียนและสังคม ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) และวิธีการสอนทางภาษาต่างประเทศโดยดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องและครอบคลุมถึงจุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษและวิธีการสอนที่มีคุณประโยชน์อย่างหลากหลายและบูรณาการใช้เทคโนโลยีที่มีอยู่ในปัจจุบันมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถและพัฒนาทักษะภาษาของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสาร ทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 การบริหารจัดการชั้นเรียน หมายถึง ความสามารถของครูภาษาอังกฤษในการจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรม และประสบการณ์ในรูปแบบกลุ่มและรายบุคคลได้สอดคล้องกับ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน มีการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลตลอดจนประสบการณ์ที่จัดให้กับผู้เรียนนั้นเป็นประสบการณ์จริง มีการสอดแทรกและปลูกฝังค่านิยมที่ดีงาม รวมไปถึงคุณธรรม และจริยธรรม และนอกจากนี้ ยังสามารถจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน โดยผ่านการคิดพิจารณา การวางแผนและการออกแบบ เพื่อให้ห้องเรียนมีบรรยากาศหรือสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตลอดจนเอื้อต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้รับผลประโยชน์ที่สูงสุด มีการคำนึงถึงความสะอาด ความสะดวกในการทำกิจกรรม ตลอดจนมีความปลอดภัยต่อการทำกิจกรรมของผู้เรียนในทุกๆ ครั้ง

2.3 การใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง ความสามารถของครูภาษาอังกฤษในการใช้สิ่งที่นำความรู้ไปสู่ผู้เรียน ทั้งที่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือ สิ่งพิมพ์เผยแพร่ข่าวสาร สิ่งพิมพ์เฉพาะกิจ และสื่อโสตทัศนูปกรณ์ ได้แก่ เครื่องฉาย เครื่อง เสียง เครื่องบันทึกการจัดแสดง ได้อย่างเหมาะสม แล้วทำให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ได้บรรลุ ตามวัตถุประสงค์ที่ครูกำหนดไว้ ทั้งนี้ สื่อ นวัตกรรม แหล่งเรียนรู้ และเทคโนโลยีสารสนเทศที่ครูเลือกมาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ จะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจของผู้เรียน ให้ผู้เรียนสามารถเกิดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้อง ง่าย รวดเร็ว และคงทนถาวร

2.4 การวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน หมายถึง สามารถในการออกแบบวัดผลประเมินผล ทางภาษาอังกฤษด้วยวิธีการที่หลากหลาย การออกแบบเครื่องมือวัด การวิเคราะห์และหาคุณภาพ ของเครื่องมือและนำผลการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนไปปรับปรุงวางแผนและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนทางภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5 การสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน หมายถึง ความสามารถของครูภาษาอังกฤษในการถ่ายทอดหรือแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ ข้อเท็จจริง ความคิด ความรู้สึกไปสู่ผู้เรียนและบุคคลอื่นซึ่งเป็นผู้รับสาร เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจสารที่ครูต้องการจะสื่อถึงผู้เรียน ซึ่งการสื่อสารนั้นมีทั้งที่เป็น วาจา และอวัจา โดยอวัจา คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งก็คือความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษได้เข้าใจ สามารถจับใจความสำคัญได้ตอบเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง และคล่องแคล่ว ตลอดจนมีการแสดงท่าทางน้ำเสียงประกอบการพูดได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งอ่านแล้วเข้าใจความหมาย จับประเด็นในการอ่านได้ ตลอดจนสามารถเขียนได้อย่างถูกต้องตามหลักการ

2.6 การพัฒนาตนเอง หมายถึง การก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงแก่ครูด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านทัศนคติและด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลด้วยตนเอง โดยอาศัยแรงกระตุ้นภายในตัวบุคคล และแรงสนับสนุนจากภายนอก โดยสามารถพัฒนาได้ตามความสนใจ ความถนัด และโอกาสที่เอื้ออำนวย

3. ครูภาษาอังกฤษ หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง สภาพและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครู ภาษาอังกฤษโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา
 - 1.1 ความหมายของการบริหารการศึกษา
 - 1.2 ความสำคัญของการบริหารการศึกษา
2. แนวคิดเกี่ยวกับความสามารถและสมรรถนะครู
 - 3.1 ความหมายของสมรรถนะครู
 - 3.2 ความสำคัญของสมรรถนะครู
3. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาครู
 - 3.1 ความหมายของการพัฒนาครู
 - 3.2 ความสำคัญของการพัฒนาครู
 - 3.3 แนวทางการพัฒนาครู
 - 3.4 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา

ความหมายของการบริหารการศึกษา

ณรินทร์ ชำนาญดู (2556, น. 79) การบริหารการศึกษา หมายถึง การจัดการ การควบคุม การสร้างความร่วมมือและความรับผิดชอบต่อนานาที่ให้เกิดขึ้น เพื่อให้สถานศึกษาสามารถดำเนินงานตามภารกิจและประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมให้มีความพร้อมและศักยภาพในทุกๆ ด้านให้ทันสมัยเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงและบรรลุเป้าหมายของการศึกษา

สุนทร โคตรบรรเทา (2560, น. 17) กล่าวว่า การบริหารเป็นกระบวนการในการปฏิบัติงานกับคนและโดยคน เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายขององค์กร

ปิยาภรณ์ อัครลาวัณย์ (2562, น. 11) การบริหารการศึกษา หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกันของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ร่วมกันตั้งไว้ โดยใช้ทรัพยากรและวิธีการจัดการที่เหมาะสม

อมรรัตน์ ทับทิมทอง (2563, น. 10) การบริหารการศึกษาว่า หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกันของกลุ่มบุคคลโดยการกำหนดยุทธศาสตร์ทางการศึกษา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการพัฒนาให้คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีทั้งความรู้ความสามารถ และเป็นคนดีของสังคม

ลักษณ์พร เข้มขัน (2563, น. 16) การบริหารหมายถึงศิลปะหรือกระบวนการในการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง การทำงานร่วมกันของกลุ่มบุคคล ที่มีเป้าหมายเพื่อที่จะพัฒนาการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล

ความสำคัญของการบริหารการศึกษา

พรรณอร อุชูภาพ (2561, น. 83) กล่าวว่า ความสำคัญของการบริหารการศึกษา มีดังนี้

1. เพื่อปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม
2. เพื่อสร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
3. เพื่อสนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปวิทยาการต่าง ๆ ตลอดจนเร่งรัดการศึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ การพัฒนาวิชาชีพครู และการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ
4. เพื่อให้ความสำคัญของการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชนตามที่กฎหมายได้บัญญัติไว้ ตลอดจนการให้ความคุ้มครองการจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพและเอกชนภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ

5. เพื่อต้องการปฏิรูประบบราชการ เพื่อแยกงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมไปตั้งเป็น กระทรวงวัฒนธรรม เนื่องจากระบบบริหารงานแบบเดิมมีความล่าช้าในการดำเนินงาน (Bureaucratic red-tape) โดยจัดงานที่คล้ายกันมาไว้ในหน่วยงานเดียวกันให้มากที่สุดเพื่อลด ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานและยังสามารถสร้างข้าราชการมืออาชีพเพิ่มได้อีกด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับความสามารถครู

ความหมายของความสามารถของครู

ความสามารถของครู หมายถึง สมรรถนะครูอันยอดเยี่ยมของบุคคลในการปฏิบัติงาน ซึ่ง ประกอบขึ้นด้วย 1) ความรู้ 2) ทักษะ 3) ความสามารถ 4) คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการ ปฏิบัติงาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554, น. 12)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้พัฒนาสมรรถนะและตัวบ่งชี้ของครูไทย (พศิน แต่งจวง. 2554 : 262) แบ่งเป็น สมรรถนะหลัก (Core Competency) ประกอบด้วย 5 สมรรถนะ และสมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) ประกอบด้วย 6 สมรรถนะ ดังนี้

สมรรถนะหลัก (Core Competency) ของครูไทย ประกอบด้วย 5 สมรรถนะได้แก่

1. การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน
2. การบริการที่ดี
3. การพัฒนาตนเอง
4. การทำงานเป็นทีม
5. จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู

สมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) ประกอบด้วย 6 สมรรถนะ

1. การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
2. การพัฒนาผู้เรียน
3. การบริหารจัดการชั้นเรียน
4. การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน
5. ภาวะผู้นำครู
6. การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้

สมรรถนะครูของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้กำหนดมาตรฐานตำแหน่งและ มาตรฐานวิทยฐานะของผู้สอนในหน่วยงานการศึกษา (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และพรทิพย์แข็งขัน. 2551 : 23) สายงานการสอนซึ่งมีลักษณะงานที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการทำหน้าที่หลักด้านการจัดการเรียนการ

สอน และส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย มีการศึกษาวิเคราะห์วิจัย เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงงาม และปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยมีมาตรฐานตำแหน่งคือ ครูผู้ช่วยและครู และมาตรฐานวิทยฐานะคือ ครูชำนาญการ ครูชำนาญการพิเศษ ครูเชี่ยวชาญ และครูเชี่ยวชาญพิเศษ การเลื่อนตำแหน่งหรือวิทยฐานะจะต้องมีการประเมินคุณภาพการปฏิบัติงานของครู ตามสมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงาน โดยสมรรถนะหลักจะต้องประเมินทุกวิทยฐานะและทุกสายงาน ส่วนสมรรถนะประจำสายงานให้ประเมินแตกต่างกันในแต่ละสายงาน สมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงานมีดังต่อไปนี้

1. สมรรถนะหลัก ประกอบด้วย
 - 1.1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์
 - 1.2 การบริการที่ดี
 - 1.3 การพัฒนาตนเอง
 - 1.4 การทำงานเป็นทีม
2. สมรรถนะประจำสายงาน ประกอบด้วย
 - 2.1 การวิเคราะห์และสังเคราะห์
 - 2.2 การออกแบบการเรียนรู้
 - 2.3 การพัฒนาผู้เรียน
 - 2.4 การบริหารจัดการชั้นเรียน

สมรรถนะครูของสำนักมาตรฐานวิชาชีพ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา สำนักมาตรฐานวิชาชีพสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาได้จัดทำมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา (พิมพ์นธ์ เดชะคปต์ และพรทิพย์ แข็งขัน. 2551 : 9-15) ใช้สำหรับผู้ที่เข้าสู่วิชาชีพครูซึ่งจำแนกเป็นมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพมาตรฐานการปฏิบัติงานและมาตรฐานการปฏิบัติตน โดยในมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพได้มีการกำหนดสมรรถนะแล้ว ส่วนมาตรฐานการปฏิบัติงานและมาตรฐานการปฏิบัติตนยังมิได้กำหนดสมรรถนะ สมรรถนะครูภายใต้มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพมีรายละเอียดดังนี้มาตรฐานความรู้มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษาหรือเทียบเท่าหรือคุณวุฒิอื่นที่คุรุสภารับรองและมีสาระความรู้ 9 ด้าน ดังต่อไปนี้ (1) ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู (2) การพัฒนาหลักสูตร (3) การจัดการเรียนรู้ (4) จิตวิทยาสำหรับครู (5) การวัดและประเมินผลการศึกษา (6) การบริหารจัดการในห้องเรียน (7) การวิจัยทางการศึกษา (8) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา (9) ความเป็นครู

สาระความรู้และความสามารถของครู สาระความรู้แต่ละด้านประกอบด้วยสมรรถนะดังนี้

1. ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู

สาระความรู้

- 1) ภาษาไทยสำหรับครู
- 2) ภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ สำหรับครู
- 3) เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับครู

ความสามารถของครู

- 1) สามารถใช้ทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนภาษาไทย เพื่อสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง
- 2) สามารถใช้ทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ ภาษาต่างประเทศอื่นๆ เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง
- 3) สามารถใช้คอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐาน

2. การพัฒนาหลักสูตร

สาระความรู้

- 1) ปรัชญา แนวคิดทฤษฎีการศึกษา
- 2) ประวัติความเป็นมาและระบบการจัดการศึกษาไทย
- 3) วิสัยทัศน์และแผนพัฒนาการศึกษาไทย
- 4) ทฤษฎีหลักสูตร
- 5) การพัฒนาหลักสูตร
- 6) มาตรฐานและมาตรฐานช่วงชั้นของหลักสูตร
- 7) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 8) ปัญหาและแนวโน้มในการพัฒนาหลักสูตร

ความสามารถของครู

- 1) สามารถวิเคราะห์หลักสูตร
- 2) สามารถปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรได้อย่างหลากหลาย
- 3) สามารถประเมินหลักสูตรได้ ทั้งก่อนและหลังการใช้หลักสูตร
- 4) สามารถจัดทำหลักสูตร

3. การจัดการเรียนรู้

สาระความรู้

- 1) ทฤษฎีการเรียนรู้และการสอน
- 2) รูปแบบการเรียนรู้และการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน
- 3) การออกแบบและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
- 4) การบูรณาการเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้
- 5) การบูรณาการการเรียนรู้แบบองค์รวม
- 6) เทคนิคและวิทยาการจัดการเรียนรู้
- 7) การใช้และการผลิตสื่อและการพัฒนานวัตกรรมในการเรียนรู้
- 8) การจัดการเรียนรู้แบบยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 9) การประเมินผลการเรียนรู้

ความสามารถของครู

การศึกษา

- 1) สามารถนำประมวลรายวิชามาจัดทำแผนการเรียนรู้รายภาคและตลอดภาค
- 2) สามารถออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
- 3) สามารถเลือกใช้ พัฒนาและสร้างสื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน
- 4) สามารถจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนและจำแนกกระตบการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการประเมินผล

4. จิตวิทยาสำหรับครู

สาระความรู้

- 1) จิตวิทยาพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการมนุษย์
- 2) จิตวิทยาการศึกษา
- 3) จิตวิทยาการแนะแนวและให้คำปรึกษา

ความสามารถของครู

- 1) เข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน
- 2) สามารถช่วยเหลือผู้เรียนให้เรียนรู้และพัฒนาได้ตามศักยภาพของตน
- 3) สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- 4) สามารถส่งเสริมความถนัดและความสนใจของผู้เรียน

5. การวัดและประเมินผลการศึกษา

สาระความรู้

- 1) หลักการและเทคนิคการวัดและประเมินผลทางการศึกษา
- 2) การสร้างและการใช้เครื่องมือวัดผลและประเมินผลการศึกษา
- 3) การประเมินตามสภาพจริง
- 4) การประเมินจากแฟ้มสะสมงาน
- 5) การประเมินภาคปฏิบัติ
- 6) การประเมินผลแบบย่อยและแบบรวม

ความสามารถของครู

- 1) สามารถวัดและประเมินผลได้ตามสภาพความเป็นจริง
- 2) สามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และหลักสูตร

6. การบริหารจัดการในห้องเรียน

สาระความรู้

- 1) ทฤษฎีและหลักการบริหารจัดการ
- 2) ภาวะผู้นำทางการศึกษา
- 3) การคิดอย่างเป็นระบบ
- 4) การเรียนรู้วัฒนธรรมองค์กร
- 5) มนุษยสัมพันธ์ในองค์กร
- 6) การติดต่อสื่อสารในองค์กร
- 7) การบริหารจัดการชั้นเรียน
- 8) การประกันคุณภาพการศึกษา
- 9) การทำงานเป็นทีม
- 10) การจัดทำโครงการทางวิชาการ
- 11) การจัดโครงการฝึกอบรม
- 12) การจัดโครงการและกิจกรรมเพื่อพัฒนา
- 13) การจัดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ
- 14) การศึกษาเพื่อพัฒนาชุมชน

ความสามารถของครู

- 1) มีภาวะผู้นำ
- 2) สามารถบริหารจัดการในชั้นเรียน
- 3) สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) สามารถในการประสานประโยชน์

5) สามารถนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ

7. การวิจัยทางการศึกษา

สาระความรู้

- 1) ทฤษฎีการวิจัย
- 2) รูปแบบการวิจัย
- 3) การออกแบบการวิจัย
- 4) กระบวนการวิจัย
- 5) สถิติเพื่อการวิจัย
- 6) การวิจัยในชั้นเรียน
- 7) การฝึกปฏิบัติการวิจัย
- 8) การนำเสนอผลงานวิจัย
- 9) การค้นคว้า ศึกษาวิจัยในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้
- 10) การใช้กระบวนการวิจัยในการแก้ปัญหา
- 11) การเสนอโครงการเพื่อทำวิจัย

ความสามารถของครู

- 1) สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน
- 2) สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน

8. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา

สาระความรู้

- 1) แนวคิด ทฤษฎี เทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพ

การเรียนรู้

- 2) เทคโนโลยีและสารสนเทศ
- 3) การวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดจากการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีและสารสนเทศ
- 4) แหล่งการเรียนรู้และเครือข่ายการเรียนรู้
- 5) การออกแบบ การสร้าง การนำไปใช้ การประเมินและการปรับปรุงนวัตกรรม

ความสามารถของครู

- 1) สามารถเลือกใช้ ออกแบบสร้างและปรับปรุงนวัตกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
- 2) สามารถพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี
- 3) สามารถแสวงหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

ที่ดี

9. ความเป็นครู

สาระความรู้

- 1) ความสำคัญของวิชาชีพครู บทบาท หน้าที่ ภาระงานของครู
- 2) พัฒนาการของวิชาชีพครู
- 3) คุณลักษณะของครูที่ดี
- 4) การสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู
- 5) การเสริมสร้างศักยภาพและสมรรถภาพความเป็นครู
- 6) การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และการเป็นผู้นำทางวิชาการ
- 7) เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู
- 8) จรรยาบรรณของวิชาชีพครู
- 9) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

ความสามารถของครู

- 1) รัก เมตตา และปรารถนาดีต่อผู้เรียน
- 2) อุดหนุนและรับผิดชอบ
- 3) เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และเป็นผู้นำทางวิชาการ
- 4) มีวิสัยทัศน์
- 5) ศรัทธาในวิชาชีพครู
- 6) ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู

มาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพผ่านการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด ดังนี้

- 1) การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน
- 2) การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ

สาระการฝึกทักษะและสมรรถนะของครู

1. การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน

สาระการฝึกทักษะ

- 1) การบูรณาการความรู้ทั้งหมดมาใช้ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานศึกษา
- 2) ฝึกปฏิบัติการวางแผนการศึกษาผู้เรียนโดยการสังเกต สัมภาษณ์ รวบรวมข้อมูล

และนำเสนอผลการศึกษา

- 3) มีส่วนร่วมกับสถานศึกษาในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรรวมทั้งการนำ

หลักสูตรไปใช้

4) ฝึกการจัดทำแผนการเรียนรู้ร่วมกับสถานศึกษา

5) ฝึกปฏิบัติการดำเนินการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ โดยเข้าไปมีส่วนร่วมในสถานศึกษา

6) การจัดทำโครงการทางวิชาการ

ความสามารถของครู

1) สามารถศึกษาและแยกแยะผู้เรียนได้ตามความแตกต่างของผู้เรียน

2) สามารถจัดทำแผนการเรียนรู้

3) สามารถฝึกปฏิบัติการสอน ตั้งแต่การจัดทำแผนการสอน ปฏิบัติการสอน

4) สามารถจัดทำโครงการทางวิชาการ

2. การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ

สาระการฝึกทักษะ

1) การบูรณาการความรู้ทั้งหมดมาใช้ในการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา

2) การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ

3) การจัดกระบวนการเรียนรู้

4) การเลือกใช้ การผลิตสื่อและนวัตกรรมที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้

5) การใช้เทคนิคและยุทธวิธีในการจัดการเรียนรู้

6) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

7) การทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียน

8) การนำผลการประเมินมาพัฒนาการจัดการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพ

9) การบันทึกและรายงานผลการจัดการเรียนรู้

10) การสัมมนาทางการศึกษา

ความสามารถของครู

1) สามารถจัดการเรียนรู้ในสาขาวิชาเฉพาะ

2) สามารถประเมิน ปรับปรุง และพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับ

ศักยภาพของผู้เรียน

3) สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียน

4) สามารถจัดทำรายงานผลการจัดการเรียนรู้และการพัฒนาผู้เรียน

7. สมรรถนะครูของสถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาสถาบันพัฒนา

ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ได้จัดทำแบบประเมินสมรรถนะครูและบุคลากรทางการศึกษา (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และพรทิพย์ แข็งขัน. 2551 : 16-23) เพื่อให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา ใช้ประเมินตนเองเป็นรายบุคคล รวมทั้งให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นผู้ที่มีสายการบังคับบัญชาใกล้ชิด

กับผู้ถูกประเมิน เช่น หัวหน้ากลุ่มสาระ หัวหน้าระดับชั้น หัวหน้าระดับช่วงชั้นรองผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้อำนวยการสถานศึกษา เข้ามามีบทบาทในการประเมินด้วย เพื่อให้ข้อมูลจากการประเมินเชื่อถือได้ สมรรถนะครูที่ใช้ในการประเมินการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษา แบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้ ประเมินผล และปรับปรุงผู้เรียน

1. สมรรถนะหลัก (Core Competency) เป็นสมรรถนะร่วมที่ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนต้องมี เพราะเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะส่งผลให้การปฏิบัติงานในหน้าที่ของทุกตำแหน่งและทุกวิทยฐานะประสบความสำเร็จ ประกอบด้วยสมรรถนะ 4 ด้าน ได้แก่

1.1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานในหน้าที่ให้มีคุณภาพ ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีการพัฒนาผลงานให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

1.2 การบริการที่ดี หมายถึง ความตั้งใจในการปรับปรุงระบบบริการให้มีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการ

1.3 การพัฒนาตนเอง หมายถึง การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ติดตามองค์ความรู้และเทคโนโลยีใหม่ๆ ในวงการวิชาการและวิชาชีพ เพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนางาน

1.4 การทำงานเป็นทีม หมายถึง การให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ สนับสนุนเสริมแรง ให้กำลังใจเพื่อนร่วมงาน การปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่น หรือแสดงบทบาทผู้นำ ผู้ตามได้อย่างเหมาะสม

2. สมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) หมายถึง สมรรถนะเฉพาะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของแต่ละตำแหน่งสายงานครู ประกอบด้วยสมรรถนะ 5 ด้าน ดังนี้

2.1 การจัดการเรียนรู้

2.1.1 ความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตร

2.1.2 ความสามารถในการเนื้อหาสาระที่สอน

2.1.3 ความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.1.4 ความสามารถในการใช้และพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อ

2.1.5 ความสามารถในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

2.2 การพัฒนาผู้เรียน

2.2.1 ความสามารถในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม

2.2.2 ความสามารถในการพัฒนาทักษะชีวิตสุขภาพกายและสุขภาพจิต

2.2.3 ความสามารถในการปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตย

2.2.4 ความสามารถในการปลูกฝังความเป็นไทย

2.2.5 ความสามารถในการจัดระบบดูแลและช่วยเหลือผู้เรียน

2.3 การบริหารจัดการชั้นเรียน

2.3.1 ความสามารถในการจัดบรรยากาศการเรียนรู้

2.3.2 ความสามารถในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน

2.3.3 ความสามารถในการกำกับ ดูแลชั้นเรียน

2.4 การวิเคราะห์ สังเคราะห์และการวิจัย หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจสิ่งต่างๆ แล้วแยกประเด็นเป็นส่วนย่อยตามหลักการหรือกฎเกณฑ์ที่กำหนด สามารถรวบรวมสิ่งต่างๆ อย่างเป็นระบบ เพื่อแก้ปัญหา หรือพัฒนางาน รวมทั้งสามารถวิเคราะห์ห่องค์กรหรืองานในภาพรวม และดำเนินการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ

2.4.1 ความสามารถในการวิเคราะห์

2.4.2 ความสามารถในการสังเคราะห์

2.4.3 ความสามารถในการเขียนเอกสารทางวิชาการ

2.4.4 ความสามารถในการวิจัย

2.5 การสร้างความร่วมมือกับชุมชน หมายถึง การให้ความช่วยเหลือสนับสนุนส่งเสริม ให้ความร่วมมือกับชุมชน รวมทั้งการให้โอกาสชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของหน่วยงาน

2.5.1 ความสามารถในการนำชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมสถานศึกษา

2.5.2 ความสามารถในการเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน

3. วินัย คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ เป็นคุณลักษณะร่วมที่ครูและบุคลากรทางการศึกษาจำเป็นต้องยึดถือเป็นหลักในการประพฤติปฏิบัติตน ซึ่งได้แก่

3.1 การมีวินัย

3.2 การประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี

3.3 การดำรงชีวิตอย่างเหมาะสม

3.4 ความรักและศรัทธาในวิชาชีพ

3.5 ความรับผิดชอบในวิชาชีพ

สรุปได้ว่า ความสามารถครู คือ การที่ครูมีสมรรถนะครูอันยอดเยี่ยมของบุคคล ในการปฏิบัติงาน ซึ่งประกอบขึ้นด้วย 1) ความรู้ 2) ทักษะ 3) ความสามารถ 4) คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำหน้าที่หลักด้านการจัดการเรียนการสอน และส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้องตามสมรรถนะหลัก และสมรรถนะประจำสายงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของสมรรถนะครู

วิชาชีพครูนั้นเป็นวิชาชีพที่มีความสำคัญอย่างมากวิชาชีพหนึ่ง เนื่องจากครูคือผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในทุกๆ ด้าน (รัศมี สีสะนันท์, 2551) ดังนั้นจึงได้มีการจัดให้มีกฎหมายและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติเกี่ยวกับการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยส่งเสริมให้มีการผลิตและการพัฒนาให้มีคุณภาพ มาตรฐาน และสมรรถนะอย่างเพียงพอหรือสูงกว่ามาตรฐานที่จะสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพให้กับสังคมได้ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของสมรรถนะครูไว้ดังนี้

ณรงค์วิทย์ แสันทอง (2547, น. 11 - 16) กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ของสมรรถนะคือ

1. ช่วยสนับสนุนวิสัยทัศน์ ภารกิจ และกลยุทธ์ขององค์การ สมรรถนะที่เป็นหลัก หรือที่เรียกกันว่า core competency นั้นจะช่วยให้การสร้างกรอบแนวคิด พฤติกรรม ความเชื่อ ทักษะคติของคนในองค์การให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับวิสัยทัศน์ ภารกิจและกลยุทธ์ขององค์การ และสมรรถนะหลักเปรียบเสมือนตัวเร่งปฏิกิริยาให้เป้าหมายต่างๆ บรรลุเป้าหมายได้ดีและเร็วยิ่งขึ้น

2. การสร้างวัฒนธรรมองค์การ (Corporate Culture) ถ้ามีที่ดินว่างเปล่าอยู่ผืนหนึ่ง และเจ้าของที่ดินไม่ได้ปลูกอะไรไว้ ไม่นานที่ดินผืนนั้นก็จะมีต้นไม้ใหญ่ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ยิ่งปล่อยให้เวลานานเท่าไร โอกาสที่จะขาดตอนก็ยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น โอกาสที่เราจะเข้าไปปลูกต้นไม้พืชผักที่เป็นประโยชน์ก็น้อยลง เพราะต้นไม้ที่ขึ้นอยู่เดิมได้หยั่งรากลึกเกินไป เช่นเดียวกันกับองค์การ ถ้าองค์การใดไม่ได้ออกแบบวัฒนธรรมโดยรวมขององค์การไว้ อยู่ไปนานๆ พนักงานหรือบุคลากรจะสร้างวัฒนธรรมองค์การขึ้นมาเองโดยธรรมชาติ ซึ่งองค์การที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาตินี้อาจจะมีบางอย่างสนับสนุนหรือเอื้อต่อการดำเนินธุรกิจขององค์การ แต่วัฒนธรรมบางอย่างอาจจะเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการเติบโตขององค์การ ดังนั้น สมรรถนะจึงมีประโยชน์ต่อการกำหนดวัฒนธรรมองค์การ ดังนี้

2.1 ช่วยสร้างกรอบการแสดงออกในพฤติกรรมของคนในองค์การโดยรวมได้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2.2 ช่วยสนับสนุนการดำเนินงานขององค์การให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.3 ช่วยให้เห็นแนวทางในการพัฒนาบุคลากรในภาพรวมขององค์การได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2.4 ช่วยป้องกันไม่ให้เกิดวัฒนธรรมองค์การตามธรรมชาติที่ไม่พึงประสงค์ได้

3. เป็นเครื่องมือในการบริหารงานด้านทรัพยากรมนุษย์

3.1 การคัดเลือกบุคลากร (Recruitment) สมรรถนะมีประโยชน์ในการคัดเลือกบุคลากร ดังนี้

3.1.1 ช่วยให้การคัดเลือกคนเข้าทำงานถูกต้องมากขึ้น เพราะคนบางคนเก่ง มีความรู้ความสามารถสูง ประสบการณ์ดี แต่อาจจะไม่เหมาะสมกับลักษณะการทำงานในตำแหน่งนั้นๆ หรือไม่เหมาะสมกับลักษณะของวัฒนธรรมองค์กรก็ได้

3.1.2 นำไปใช้ในการออกแบบคำถามหรือแบบทดสอบ

3.1.3 ลดการสูญเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการทดลองงาน

3.1.4 ช่วยลดการสูญเสียเวลาและทรัพยากรในการพัฒนาฝึกอบรมพนักงานใหม่ที่มีความสามารถไม่สอดคล้องกับความต้องการของตำแหน่งงาน

3.1.5 ป้องกันความผิดพลาดในการคัดเลือก เพราะหลายครั้งที่ผู้ทำหน้าที่คัดเลือกมีประสบการณ์น้อย ตามผู้สมัครไม่ทัน หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ ถูกผู้สมัครหลอกนั่นเอง

3.2 การพัฒนาและฝึกอบรม (Training and Development) สมรรถนะมีประโยชน์ในการพัฒนาและฝึกอบรม ดังนี้

3.2.1 นำมาใช้ในการจัดทำเส้นทางความก้าวหน้าในการพัฒนาและฝึกอบรม (Training Road Map)

3.2.2 ช่วยให้ทราบว่าผู้ดำรงตำแหน่งนั้นๆ จะต้องมีความสามารถเรื่องอะไรบ้างและช่องว่าง (Training Gap) ระหว่างความสามารถที่ตำแหน่งต้องการ กับความสามารถที่เขามีจริงห่างกันมากน้อยเพียงใด เพื่อนำไปใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาความสามารถส่วนบุคคล (Individual Development Plan) ต่อไป

3.2.3 ช่วยในการวางแผนการพัฒนาผู้ดำรงตำแหน่งให้สอดคล้องกับเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ ด้วยการนำเอาสมรรถนะของตำแหน่งงานที่สูงขึ้นไปมาพัฒนาบุคลากรในขณะที่เขายังดำรงตำแหน่งที่ต่ำกว่า

3.3 การเลื่อนระดับปรับตำแหน่ง (Promotion) สมรรถนะมีประโยชน์ในการเลื่อนระดับและปรับตำแหน่ง ดังนี้

3.3.1 ใช้ในการพิจารณาความเหมาะสมในการดำรงตำแหน่งหรือระดับที่สูงขึ้นไป โดยพิจารณาทั้งเรื่องของความสามารถในงาน (Technical Competencies) และความสามารถทั่วไป (General Competencies) เช่น ด้านการบริหารจัดการ ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ด้านระบบการคิด

3.3.2 ช่วยป้องกันความผิดพลาดในการเลื่อนระดับปรับตำแหน่งเหมือนอดีตที่ผ่านมา ดังคำกล่าวที่ว่า "ได้หัวหน้าแย่ๆ มาหนึ่งคน และสูญเสียผู้ปฏิบัติงานเก่งๆ ไปอีกหนึ่งคน" ซึ่งหมายถึง

การที่องค์กรพิจารณาเลื่อนตำแหน่งคนจากคุณสมบัติที่ว่าคนๆ นั้นทำงานเก่งในตำแหน่งเดิมอยู่นาน ผลงานดีตลอด ซื่อสัตย์สุจริต แล้วตอบแทนเขาโดยการเลื่อนตำแหน่งงานให้สูงขึ้นทั้ง ๆ ที่ในความเป็นจริงผู้ที่ได้รับการเลื่อนตำแหน่งนั้น เขาไม่มีความสามารถในการปกครองคนเลย

3.4 การโยกย้ายตำแหน่งหน้าที่ (Rotation) สมรรถนะมีประโยชน์ในการโยกย้ายตำแหน่งหน้าที่ ดังนี้

3.4.1 ช่วยให้ทราบว่าตำแหน่งที่จะย้ายไปนั้น จำเป็นต้องมีสมรรถนะอะไรบ้างแล้วผู้ที่ย้ายไปมีหรือไม่มีสมรรถนะอะไรบ้าง

3.4.2 ช่วยลดความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน เพราะถ้าย้ายคนที่มีสมรรถนะไม่เหมาะสมไปอาจจะทำให้เสียทั้งงานและกำลังใจของผู้ปฏิบัติงาน

3.5 การประเมินผลการปฏิบัติงาน (Performance Appraisal) สมรรถนะมีประโยชน์ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน ดังนี้

3.5.1 ช่วยให้ทราบว่าสมรรถนะเรื่องใดที่จะช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติงานได้สูงกว่าผลงานมาตรฐานทั่วไป

3.5.2 ช่วยในการกำหนดแผนพัฒนาความสามารถส่วนบุคคล

3.6 การบริหารผลตอบแทน (Compensation) สมรรถนะมีประโยชน์ในการบริหารผลตอบแทน ดังนี้

3.6.1 ช่วยในการกำหนดอัตราว่าจ้างพนักงานใหม่ว่าจะได้รับผลตอบแทนที่เหมาะสมกับระดับความสามารถ ไม่ใช้กำหนดอัตราจ้างเริ่มต้นด้วยวุฒิการศึกษาเหมือนอดีตที่ผ่านมา

3.6.2 ช่วยในการจ่ายผลตอบแทนตามระดับความสามารถที่เพิ่มขึ้น ไม่ใช่จ่ายผลตอบแทนตามอายุงานหรือจำนวนปีที่ทำงานที่เพิ่มขึ้นเหมือนสมัยก่อน

จรรยาบรรณ จันเลือน (2557, น. 1-2) กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ของสมรรถนะ ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือในการพัฒนาครู เพื่อให้ได้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น
2. ช่วยให้ครูทราบถึงระดับความสามารถของตนเองว่าอยู่ในระดับใด ซึ่งจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้มากขึ้น

3. ช่วยสนับสนุนให้ตัวชี้วัดหลักของผลงานบรรลุเป้าหมาย และยังเป็นตัวบ่งบอกได้ว่าถ้าต้องการให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้จะต้องใช้สมรรถนะตัวไหนบ้างที่จะช่วยนำไปสู่ความสำเร็จ

พยัพ อนันนิล (2557, น. 21) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสมรรถนะว่าทำให้บุคลากรปฏิบัติงานหรือกระทำการสิ่งต่างๆ ได้ตามมาตรฐานและส่งผลให้องค์กรดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้ตามวัตถุประสงค์ ประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ ซึ่งสามารถวัดและสังเกตเห็นได้ว่าเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และลักษณะอื่นๆ ที่โดดเด่นกว่าบุคคลอื่นๆ ในองค์กร

เขาวลัทธิ มุสละ (2558, น. 1-2 ได้กล่าวถึงความสำคัญของสมรรถนะว่า สมรรถนะของครูเป็นตัวแปรสำคัญที่สามารถทำนายหรือคาดหมายคุณภาพผู้เรียนได้

สรุปได้ว่า สมรรถนะนั้นมีความสำคัญเนื่องจาก

1. สมรรถนะเป็นเครื่องมือในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้ได้ดำรงตำแหน่งหรือมีวิทยฐานะที่สูงขึ้น การเลื่อนขั้นเงินเดือนและการยกย่องเชิดชูเกียรติ
2. สมรรถนะทำให้เกิดมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพของครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วย มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน
3. สมรรถนะทำให้ครูทราบถึงความสามารถของตนเองว่าอยู่ในระดับใด และเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
4. สมรรถนะทำให้ครูสามารถปฏิบัติงานในวิชาชีพในการส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ โดยครูจำเป็นต้องมีความกระตือรือร้นในตนเองเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ความสามารถครูภาษาอังกฤษ

ด้วยภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญ เนื่องจากเป็นภาษาสากลที่ผู้คนใช้ในการติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงประกาศนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครู เพื่อเป็นการยกระดับสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษให้สามารถเพิ่มขีดความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งยังตอบสนองประสิทธิภาพต่อความต้องการของสังคม ซึ่งสำหรับความสามารถครูภาษาอังกฤษนั้นได้มีนักวิชาการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เสนอแนวคิดไว้ดังนี้

ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ และคณะ (2555, น. 5 - 10) โครงสร้างของมาตรฐานวิชาชีพครู การศึกษาขั้นพื้นฐาน 5 สาขาวิชา ได้แก่ วิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ คือ มาตรฐานความรู้ มาตรฐานด้านทักษะ และมาตรฐานด้านคุณลักษณะ โดยแต่ละสาขาวิชามีองค์ประกอบย่อยของแต่ละมาตรฐานที่แตกต่างกันตามลักษณะของวิชาเอก ซึ่งสาขาวิชาภาษาอังกฤษมีมาตรฐานทั้ง 3 ด้านดังนี้

1. มาตรฐานความรู้ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ

1.1 ความรู้วิชาชีพครู

1.1.1 ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู

1.1.2 หลักการศึกษา ปรัชญาการศึกษาวิชาชีพครูที่ดีและความเป็นครูที่มี

1.1.3 จิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการศึกษา

- 1.1.4 การนำหลักสูตรไปใช้และการประเมินหลักสูตร
- 1.1.5 การออกแบบและการจัดการเรียนรู้
- 1.1.6 การจัดการชั้นเรียนและสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้
- 1.1.7 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำหรับครู
- 1.1.8 การสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา
- 1.1.9 การวัดและประเมินผลการศึกษา
- 1.1.10 การวิจัยทางการศึกษาและการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน
- 1.1.11 การบริหารจัดการชั้นเรียน
- 1.1.12 การประกันคุณภาพการศึกษา
- 1.1.13 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู
- 1.2 ความรู้ด้านเนื้อหาสำหรับครูภาษาอังกฤษ
 - 1.2.1 ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์
 - 1.2.2 ความรู้เรื่องการออกเสียง ระบบเสียง และภาษาศาสตร์
 - 1.2.3 ความรู้เรื่องการเรียบเรียงความคิดและเนื้อหา
 - 1.2.4 ความรู้เรื่องวัฒนธรรม
 - 1.2.5 ความรู้เรื่องวรรณกรรมที่เหมาะสมกับระดับชั้นที่สอน
 - 1.2.6 ความรู้เรื่องการแปล
 - 1.2.7 ความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
- 1.3 ความรู้เชิงบูรณาการระหว่างวิชาชีพครูกับวิชาภาษาอังกฤษ
 - 1.3.1 มีความเข้าใจหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนในระดับปฐมวัย และการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - 1.3.2 มีความรู้เรื่องกลวิธีการสอนภาษาอังกฤษ
 - 1.3.3 มีความรู้เรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างบูรณาการ คือการพูด การเขียนและภาษากาย
 - 1.3.4 มีความรู้เรื่อง การออกแบบและวางแผนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้เหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียน
 - 1.3.5 มีความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม
 - 1.3.6 มีความรู้เรื่องการใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ ตลอดจนออกแบบและสร้างสื่อภาษาอังกฤษได้
 - 1.3.7 มีความรู้เกี่ยวกับการใช้นวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1.3.8 มีความรู้เกี่ยวกับการจัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผลทางภาษาอังกฤษ

1.3.9 มีความรู้ในการวิเคราะห์ปัญหาและพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน

1.3.10 มีความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนและใช้ประโยชน์จากผลการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1.3.11 มีความรู้เรื่องการบูรณาการรายวิชาอื่นกับภาษาอังกฤษ

2. มาตรฐานด้านทักษะ ประกอบด้วยทักษะ 4 ด้าน คือ

2.1 ทักษะทางปัญญา

2.1.1 มีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

2.1.2 มีความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผล

2.1.3 มีความสามารถในการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์

2.2 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและชุมชน

2.2.1 มีความรับผิดชอบต่อสังคม

2.2.2 ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

2.2.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่สมบูรณ์

2.2.4 มีความฉลาดทางอารมณ์

2.2.5 มีความสามารถในการบริหารจัดการและภาวะผู้นำ

2.3 ทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

2.3.1 มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

2.3.2 มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

2.3.3 รู้เท่าทันสื่อและข้อมูลข่าวสาร

2.3.4 ทักษะการจัดการเรียนรู้

2.3.5 สามารถนำหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนในระดับปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐานไปใช้ได้เหมาะสม

2.3.6 มีความสามารถใช้กลวิธีที่เหมาะสมในการสอนภาษาอังกฤษ

2.3.7 มีความรู้เรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างบูรณาการ คือ การพูด การเขียนและภาษากาย

2.3.8 สามารถออกแบบและวางแผนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้เหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียน

2.3.9 สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม

2.3.10สามารถใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ ตลอดจนออกแบบและสร้างสื่อภาษาอังกฤษได้

2.3.11 สามารถใช้นวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2.3.12 สามารถจัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผลทางภาษาอังกฤษ

2.3.13สามารถวิเคราะห์ปัญหาและพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน

2.3.14 สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนและใช้ประโยชน์จากผลการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2.3.15 สามารถบูรณาการรายวิชาอื่นกับภาษาอังกฤษ

3. มาตรฐานด้านคุณลักษณะ ประกอบด้วยคุณลักษณะ 6 ประการ คือ

3.1 คุณธรรม จริยธรรม

3.1.1 มีคุณธรรม จริยธรรม ที่สอดคล้องกับหลักศาสนาที่ตนยึดถือ

3.1.2 มีคุณธรรม จริยธรรม ที่สอดคล้องกับจรรยาบรรณวิชาชีพครู

3.2 ความเป็นผู้นำ

3.2.1 ผู้นำด้านวิชาการ ได้แก่ มีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการศึกษา พัฒนาการเรียนการสอน สามารถนำความรู้ทางวิชาการสู่การปฏิบัติที่เป็นเลิศ รวมถึงสนใจสถานการณ์ต่างๆที่เป็นปัจจุบัน แสวงหาทางเลือกใหม่ที่น่าไปสู่การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาเพื่อการเรียนการสอน

3.2.2 ผู้นำด้านสังคม ได้แก่ มีการแต่งกายที่ถูกต้องตามกาลเทศะ วางตัวดี ยิ้มแย้มแจ่มใสและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

3.2.3 ผู้นำด้านสุขภาพ ได้แก่ การดูแลรักษาสุขภาพตนเองให้สมบูรณ์ แข็งแรง

3.3 การทำงานเป็นทีม

3.3.1 การสร้างวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีมให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา ได้แก่ทำงานร่วมกับผู้อื่น สร้างสัมพันธภาพที่ดีในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ช่วยเหลือและสนับสนุนเพื่อนร่วมงานเพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายความสำเร็จร่วมกัน

3.3.2 การเสริมแรงให้กำลังใจเพื่อนร่วมงาน ได้แก่ ให้เกียรติ ยกย่อง ชมเชยให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน

3.4 การพัฒนาตนเอง

3.4.1 ประเมินตนเองเพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง วางแผนการพัฒนาตนเองอย่างเป็นระบบ และใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น การศึกษาต่อ การอบรม

3.4.2 พัฒนาตนเองโดยการเข้าร่วมประชุมสัมมนา การศึกษาดูงาน การวิจัยและการค้นคว้าด้วยตนเอง

3.5 การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

3.5.1 ใฝ่รู้ใฝ่เรียน ติดตามความก้าวหน้าในวิชาชีพครูและวิชาที่ตนเองสอน

3.5.2 มุ่งมั่นที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ และสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม

3.6 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน

3.6.1 มีความสามารถในการวางแผน กำหนดเป้าหมาย วิเคราะห์ และ

3.6.2 มุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ให้มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง

อัจฉพร หิรัญอมรกุล (2556, น. 145-146) ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อมาตรฐานสมรรถนะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนโดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกและใช้เทคนิคเดลฟายพบว่าประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ 22 ตัวบ่งชี้ 72 ตัวบ่งชี้ย่อยดังนี้

1. มาตรฐานสมรรถนะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนด้านการวิเคราะห์บริบทอาเซียนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย การแสวงหาความรู้เกี่ยวกับประวัติและโครงสร้างอาเซียน การส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมประเพณีอาเซียน การวิเคราะห์ 3 เสาหลักอาเซียนและความเข้าใจทิศทางการศึกษาไทยเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน

2. มาตรฐานสมรรถนะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนด้านการสร้างความรอบรู้ทางภาษาอังกฤษเพื่อรองรับอาเซียน ประกอบด้วย ความเข้าใจธรรมชาติและองค์ประกอบของภาษาอังกฤษ การพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษและความสามารถในการสื่อสาร

3. มาตรฐานสมรรถนะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนด้านการออกแบบการเรียนรู้ในบริบทประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตรเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน การเลือกวิธีสอนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม การกำหนดการวัดและประเมินผลที่เหมาะสม

4. มาตรฐานสมรรถนะครูภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนด้านการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะภาษาอังกฤษในบริบทอาเซียน ประกอบด้วย การวิเคราะห์ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคล การสร้างแรงจูงใจให้เกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การใช้แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาทางภาษาอังกฤษ และการมีวินัยเชิงบวกเพื่อปรับพฤติกรรมนักเรียน

5. มาตรฐานสมรรถนะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ด้านการสร้างสื่อและใช้เทคโนโลยีส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย

การออกแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ การจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

6. มาตรฐานสมรรถนะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ การบริหารจัดการชั้นเรียนภาษาอังกฤษ การส่งเสริมภาวะผู้นำ และการทำงานเป็นทีม

7. มาตรฐานสมรรถนะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนด้านการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้สู่อาเซียน ประกอบด้วย มีความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเครือข่ายการเรียนรู้ และการสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาผู้เรียน

อังกิภา เอี่ยมสะอาด (2557, น. 97 - 99) องค์ประกอบคุณลักษณะของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ด้านทักษะการสอน ประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญ ได้แก่

1. มีการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้ โดยเฉพาะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ

2. มีการจัดการเรียนการสอนโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีการสื่อสารกันในห้องเรียนแบบ face-to-face communication ระหว่างครูและนักเรียน หรือนักเรียนกับนักเรียนด้วยกัน

3. ความสามารถในการนำเข้าสู่บทเรียน อธิบาย และกระตุ้นความสนใจและแรงจูงใจของผู้เรียน

4. มีความรู้และทักษะในวิชาภาษาอังกฤษอย่างถ่องแท้ ชัดเจน สามารถสอนแล้วผู้เรียนเข้าใจ

องค์ประกอบที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ ประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญ ได้แก่

1. มีความซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา มุ่งมั่นให้กับการพัฒนาผู้เรียน

2. มีความรับผิดชอบในหน้าที่ มุ่งมั่นในการทำงานอย่างเป็นระบบและพัฒนาตนเองอย่าง

3. มีความสนุกสนาน กระตือรือร้น อบอุ่น มีการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นและมีอารมณ์

4. มีการปฏิบัติงานด้วยความละเอียดลออ เป็นระเบียบและประณีต

องค์ประกอบที่ 3 ด้านการปฏิบัติตน ประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญ ได้แก่

1. มีความมั่นใจในตนเอง

2. สามารถวางตนอยู่ในศีลธรรมอันดี เปี่ยมด้วยคุณธรรม ฝึกหัดปฏิบัติตน ยึดมั่น

ในจรรยาบรรณวิชาชีพครูโดยชี้แนะทางที่ถูกต้อง แก้ไขสิ่งผิดและยึดมั่นตามหลักศาสนา

3. มีความยุติธรรมต่อผู้เรียน

4. มีความขยันและความอดทนในการปฏิบัติงาน

องค์ประกอบที่ 4 ด้านคุณธรรมจริยธรรม ประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญ ได้แก่

1. มีความเอื้ออาทร เข้าใจ และเอาใจใส่ผู้เรียนทุกคนอย่างสม่ำเสมอและเท่าเทียมกัน
2. มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพครู และมีความรัก ศรัทธาที่จะเป็นครู
3. มีความเมตตา กรุณา และเป็นกัลยาณมิตรของศิษย์
4. มีความสามารถในการปลูกฝังวินัย คุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่ดี ที่ถูกต้อง

แก่ผู้เรียน

องค์ประกอบที่ 5 ด้านการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญ ได้แก่

1. มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนและการนำผลการประเมินมา

ใช้พัฒนาคุณภาพ

2. มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้หลากหลายและได้ผลตรงตาม

วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

3. มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเต็มความสามารถ เต็มเวลา และเต็มหลักสูตร

4. มีความรู้ความสามารถในการประเมินผลการเรียนการสอน จัดทำแผนและกระบวนการ

เรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

องค์ประกอบที่ 6 ด้านการพัฒนาตนเอง ประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญ ได้แก่

1. มีการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับประเทศต่างๆ ในประชาคมอาเซียน และสามารถจูงใจให้

ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ

2. มีการนำสื่ออิเล็กทรอนิกส์เข้ามามีใช้ในการรวมกลุ่มกันพัฒนาตนเอง เช่น มีการใช้ Social

Network เข้าไปมีส่วนร่วม

3. มีการตั้งเป้าหมายในการพัฒนาตนเองกับการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องทั้งระยะสั้นและ

องค์ประกอบที่ 7 ด้านการวัดและประเมินผล ประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญ ได้แก่

1. มีความรู้ความเข้าใจ ประเภทของแบบทดสอบทางภาษา

2. มีความรู้ความสามารถในการสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดผลประเมินผลภาคปฏิบัติ

3. สามารถวิเคราะห์และปรับเนื้อหาในหลักสูตรภาษาอังกฤษให้มีความสอดคล้องกับ

ต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม

องค์ประกอบที่ 8 ด้านความรู้พื้นฐานวิชาชีพครู ประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญ ได้แก่

1. มีความรู้ความสามารถในการวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษโดยใช้แบบทดสอบ

2. มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้ตามสถานการณ์ต่างๆในชีวิตจริง

3. มีความรู้ด้านปรัชญาการศึกษา นโยบายทางการศึกษา กฎหมายทางการศึกษามาตรฐาน

วิชาชีพครู มาตรฐานการศึกษา จิตวิทยาการศึกษาและหลักสูตรการสอนทั่วไป

เขาวลีลักษณ์ มุลสระค (2558, น. 86 - 89) สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษประกอบด้วย องค์ประกอบทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่ องค์ประกอบด้านความรู้ มีตัวบ่งชี้ 4 ตัว องค์ประกอบด้านทักษะ มีตัวบ่งชี้ 7 ตัว และองค์ประกอบด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล มีตัวบ่งชี้ 3 ตัว ซึ่งแต่ละด้านมี รายละเอียดดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษาอังกฤษ

- 1.1 มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างคำศัพท์
- 1.2 การแปลไทยเป็นอังกฤษ อังกฤษเป็นไทย
- 1.3 โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษ
- 1.4 การอ่านสัญลักษณ์ และระบบเสียง และความหมายของคำ
- 1.5 สามารถใช้คำในบริบทต่างๆ ได้ถูกต้อง

ตัวบ่งชี้ที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ

- 2.1 มีความรู้เรื่องหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษระยะยาว
- 2.2 การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางและกำหนดจุดประสงค์โดยเชื่อมโยง
- 2.3 ผู้เรียนใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียน นอก
- 2.4 ผู้เรียนนำภาษาไปใช้อย่างเหมาะสมตามวัฒนธรรมของเจ้าของ
- 2.5 ผู้เรียนใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการ

ตัวบ่งชี้ที่ 3 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน

- 3.1 เสริมแรงผู้เรียนทุกครั้งเมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้
- 3.2 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกครั้ง
- 3.3 ทราบความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของผู้เรียนทุกคน
- 3.4 สอบถามความต้องการเรื่องที่อยู่ในความสนใจผู้เรียน
- 3.5 ให้ความสำคัญเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ

- 4.1 เข้าใจแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
- 4.2 จัดกิจกรรมสร้างเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน
- 4.3 เข้าใจความแตกต่างของการเรียนรู้ภาษาแม่และภาษาต่างประเทศ
- 4.4 ใช้กลวิธีที่เหมาะสมในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษา
- 4.5 บูรณาการเทคนิค วิธีการสอนที่หลากหลายทั้งทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน

การเขียน และภาษาท่าทาง

2. องค์ประกอบด้านทักษะ

ตัวบ่งชี้ที่ 5 ทักษะการสื่อสาร

- 5.1 มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้
- 5.2 สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว
- 5.3 พยายามสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีโอกาสดูได้ใช้ภาษา
- 5.4 สื่อสารโดยใช้ภาษาได้ถูกต้อง เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ
- 5.5 ใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนเป็นประจำสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้ที่ 6 ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน

- 6.1 เข้าใจ และวิเคราะห์สิ่งที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ
- 6.2 แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน
- 6.3 นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ
- 6.4 พัฒนาทักษะการฟัง-พูด โดยการฟังเสียงเจ้าของภาษาแล้วพูดตาม
- 6.5 สื่อความหมายในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งในภาษาพูด ภาษาเขียน และ

ตัวบ่งชี้ที่ 7 ทักษะการจัดการเรียนรู้

- 7.1 มีการวางแผนการสอนก่อนการจัดการเรียนการสอน
- 7.2 กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับผู้เรียนและระดับของผู้เรียน
- 7.3 จัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางการเรียนรู้
- 7.4 ใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนรู้และการจัดการในชั้นเรียน
- 7.5 จัดกิจกรรมการเรียนรู้และใช้เทคนิคที่เหมาะสมในการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มี

ทักษะในการคิด

ตัวบ่งชี้ที่ 8 ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี

- 8.1 รู้เท่าทันสื่อและข้อมูลข่าวสาร
- 8.2 มีทักษะในการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 8.3 บุรณาการ ICT กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
- 8.4 ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนออกแบบและสร้างสื่อ
- 8.5 ติดตามและประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ที่ 9 ทักษะการวัดและประเมินผล

- 9.1 สังเกตและบันทึกพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกคน
- 9.2 ทำการวัดและประเมินผลทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการเรียน
- 9.3 วัดและประเมินความรู้ความสามารถของผู้เรียนตามสภาพจริง
- 9.4 สร้างและเลือกใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผลตรงกับสิ่งที่วัด

9.5 วิจัยในชั้นเรียนและนำประโยชน์จากการวิจัยมาพัฒนาการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ที่ 10 ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น

10.1 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น

10.2 มีจิตอาสาให้กับเพื่อนร่วมงาน

10.3 มีความรับผิดชอบต่อสังคม

10.4 มีความสามารถบริหารจัดการและมีภาวะผู้นำ

10.5 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ ความรู้กับเพื่อนร่วมงานเป็นประจำ

ตัวบ่งชี้ที่ 11 การพัฒนาตนเอง

11.1 พัฒนาความรู้และทักษะทางภาษาอย่างต่อเนื่อง

11.2 มีการประเมินตนเองเพื่อวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อน

11.3 แสวงหาความรู้เพิ่มเติมให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง

11.4 พัฒนาระบบการเรียนการสอนของตนเองอย่างสม่ำเสมอ

11.5 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา อบรม สัมมนา ศึกษาต่อ หรือเป็นสมาชิกของ องค์กร

วิชาชีพครูสอนภาษาอังกฤษ

3. องค์ประกอบด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

ตัวบ่งชี้ที่ 12 แรงจูงใจ

12.1 มีเจตคติที่ดีต่อการสอนภาษาอังกฤษ

12.2 เชื่อว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้

12.3 ประสบความสำเร็จกับการสอนภาษาอังกฤษ

12.4 เสียสละ ทุ่เวลาให้กับการเรียนการสอน

12.5 มีความถนัดและมีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ

ตัวบ่งชี้ที่ 13 รักการเรียนรู้

13.1 เรียนรู้องค์ความรู้ใหม่อยู่เสมอ

13.2 มุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน

13.3 มุ่งมั่นที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ นำความรู้ไปใช้ประโยชน์

13.4 ใฝ่รู้ใฝ่เรียนและติดตามความก้าวหน้าในวิชาชีพครูและวิชาที่ตนเองสอน

13.5 ชอบเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากแหล่งต่างๆ เช่น ดูภาพยนตร์ต่างประเทศ ฟังเพลง

ภาษาอังกฤษ อ่านหนังสือภาษาอังกฤษ

ตัวบ่งชี้ที่ 14 บุคลิกลักษณะ

- 14.1 มีความมั่นใจในตนเอง
- 14.2 มีนิสัยร่าเริง สนุกสนาน
- 14.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่สมบูรณ์
- 14.4 มีความอดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียน
- 14.5 กระฉับกระเฉง คล่องแคล่วอยู่ตลอดเวลา

ภัทรนรินทร์ บิชอบ (2559, น. 156 - 164) สมรรถนะครูต่างชาติที่สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา สามารถแบ่งออกเป็น 2 สมรรถนะหลัก คือ สมรรถนะหลัก (Core Competency) และสมรรถนะตามบทบาทหน้าที่ (Functional Competency) ซึ่งประกอบด้วย 12 สมรรถนะย่อย 76 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. สมรรถนะการบริหารจัดการและการพัฒนาตนเอง (Self-Management and Development) ประกอบด้วย 8 ตัวบ่งชี้ เป็นองค์ประกอบที่มีความเหมาะสมและมีความสำคัญเป็นอันดับที่หนึ่ง เนื่องจากการพัฒนาครูผู้สอนนั้นจะประสบผลสำเร็จไปไม่ได้ถ้าครูผู้สอนขาดการบริหารจัดการตนเองและมีความต้องการที่จะได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2. สมรรถนะการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ (Learning Assessment) ประกอบด้วย 8 ตัวบ่งชี้ เป็นองค์ประกอบที่มีความเหมาะสมและมีความสำคัญเป็นอันดับที่สอง เนื่องจากการวัด และการประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่สำคัญในการติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน

3. สมรรถนะการบริหารจัดการและการพัฒนาผู้เรียน (Student Management and Development) ประกอบด้วย 8 ตัวบ่งชี้ เป็นองค์ประกอบที่มีความเหมาะสมและมีความสำคัญ เป็นอันดับที่สาม เนื่องจากการบริหารจัดการและการพัฒนาผู้เรียนเป็นภาระที่สำคัญของครูผู้สอน

4. สมรรถนะการสร้างสัมพันธภาพและความมั่นใจ (Building relationship and trust) ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ เป็นองค์ประกอบที่มีความเหมาะสมและมีความสำคัญเป็นอันดับที่สี่ เป็นสมรรถนะสำคัญสำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่สอนของครูเนื่องจากการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียนผู้ปกครองและเพื่อนร่วมงานเป็นแนวทางในการประสานความร่วมมือในการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

5. สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ (Curriculum and Learning Management) ประกอบด้วย 10 ตัวบ่งชี้ เป็นองค์ประกอบที่มีความเหมาะสมและมีความสำคัญเป็นอันดับที่ห้า ซึ่งสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้เป็นสมรรถนะที่กล่าวถึงความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตร การออกแบบการเรียนรู้อย่างสอดคล้องและเป็นระบบ เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

6. สมรรถนะการบริหารจัดการห้องเรียน (Classroom Management) ประกอบด้วย 7 ตัวบ่งชี้ เป็นองค์ประกอบที่มีความเหมาะสมและมีความสำคัญเป็นอันดับที่หก ซึ่งสมรรถนะการบริหารจัดการห้องเรียนนี้เป็นสมรรถนะที่กล่าวถึงการบริหารจัดการสถานที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอน การส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับผู้เรียนและระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน รวมไปถึงการบริหารจัดการบรรยากาศในการเรียนอีกด้วย

7. สมรรถนะการถ่ายทอดความรู้ (Cultivating Knowledge) ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ เป็นองค์ประกอบที่มีความเหมาะสมและมีความสำคัญเป็นอันดับที่เจ็ด ทั้งนี้เนื่องจากหน้าที่การสอนของครูนั้นหมายถึงการถ่ายทอดความรู้ ทักษะและประสบการณ์ต่างๆ ไปสู่ผู้เรียน ถ้าครูขาดทักษะที่สำคัญนี้จะส่งผลกระทบต่อกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย

8. สมรรถนะการทำงานร่วมกับผู้อื่น (Teamwork) ประกอบด้วย 8 ตัวบ่งชี้ เป็นองค์ประกอบที่มีความเหมาะสมและมีความสำคัญเป็นอันดับที่แปด เป็นสมรรถนะที่กล่าวถึงการทำงานร่วมกับผู้อื่นในสถานการณ์และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้อย่างเหมาะสม ความสามารถในการปรับตัวในการทำงานในสถานการณ์ที่แตกต่าง ทั้งส่วนตัวและเป็นกลุ่ม และสร้างความสัมพันธ์อย่างมีประสิทธิภาพ

9. สมรรถนะภาษาและเทคโนโลยี (Language and Technology) ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ เป็นองค์ประกอบที่มีความเหมาะสมและมีความสำคัญเป็นอันดับที่เก้า เป็นสมรรถนะที่บ่งชี้ถึงความสามารถใช้ทักษะทางภาษา ได้แก่ การพูด การอ่าน การเขียน เพื่อการสื่อสารและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการผลิตสื่อ/นวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

10. สมรรถนะการบริการที่ดี (Service Mind) ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ เป็นองค์ประกอบที่มีความเหมาะสมและมีความสำคัญเป็นอันดับที่สิบ หมายถึง ความตั้งใจและความเต็มใจในการให้บริการและการปรับปรุงระบบบริการให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ

11. สมรรถนะจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ (Teacher's Ethics and Integrity) ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ เป็นองค์ประกอบที่มีความเหมาะสมและมีความสำคัญเป็นอันดับที่สิบเอ็ด จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพเป็นสมรรถนะที่กล่าวถึงการประพฤติปฏิบัติตนถูกต้องตามหลักคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครู เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนและสังคม เพื่อสร้างศรัทธาในวิชาชีพครู

12. สมรรถนะการมุ่งผลสัมฤทธิ์และภาวะความเป็นผู้นำ (Achievement Motivation and Leadership) ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ เป็นองค์ประกอบที่มีความเหมาะสมและมีความสำคัญเป็น อันดับที่ยี่สิบสอง ให้ความหมายของสมรรถนะการมุ่งผลสัมฤทธิ์และภาวะความเป็นผู้นำว่า หมายถึง การพัฒนาตนเองให้มีความสามารถตามมาตรฐานสากล รับรู้ ทำความเข้าใจและให้

ความร่วมมือในการดำเนินงานตามนโยบายสำคัญขององค์กร วางแผนปฏิบัติการและนำแผนกลยุทธ์สู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการประเมินตนเองให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของงานที่รับผิดชอบ และมีการสะท้อนผลการปฏิบัติงาน

Stancy Zeiger (2018) ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษควรมีสมรรถนะดังนี้

1. การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อนักเรียนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน มีการสนทนาโต้ตอบกับนักเรียนทุกคนในเชิงบวก ละทิ้งอคติและทำให้ผู้เรียนรู้สึกมั่นใจในตัวครูผู้สอน
2. การสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ โดยบรรยากาศภายในห้องเรียนนั้น จะต้องเป็นบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าได้ได้รับความปลอดภัยและผ่อนคลาย ไม่ตึงเครียดมากเกินไป อาจมีการตั้งกฎซึ่งจะต้องบังคับใช้อย่างสม่ำเสมอและเป็นธรรม ให้ผู้เรียนไม่รู้สึกกังวลกับการถูกรังแกในห้องเรียนและรู้สึกสบายใจเมื่อผู้เรียนได้พูดโต้ตอบหรือแสดงความคิดเห็น
3. การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ โดยครูจะต้องออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน และครอบคลุมมาตรฐาน รวมไปถึงสามารถเลือกและสร้างสื่อการสอนเพื่อรองรับผู้เรียนในระดับต่างๆ ได้ดี
4. การใช้เทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียนทุกคน เน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในห้องเรียน
5. การวัดผลและประเมินผล โดยครูจะต้องมีการออกแบบและเลือกกระบวนการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ จะต้องมีความเที่ยงตรงในการวัด เพื่อที่จะสามารถนำผลการวัดนั้นไปตรวจสอบประสิทธิภาพของผู้เรียนได้ตามสภาพจริง
6. การรู้เท่าทันความต้องการของผู้เรียน คือการทำความรู้จักกับผู้เรียนนอกเหนือจากการเรียนการสอน เช่น เกี่ยวกับเรื่องความสนใจ อารมณ์ ความมุ่งมั่นทางจิตใจ เป็นต้น
7. การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ เนื่องจากการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพกับผู้ปกครองและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ในศึกษานั้นมีความสำคัญ เช่น อาจมีการแจ้งความคืบหน้าหรือการแก้ไขข้อกังวลใดๆ ต่อผู้ปกครอง เป็นต้น
8. การทำงานร่วมกับผู้อื่น ครูจะต้องสามารถทำงานร่วมกับครูคนอื่นๆ และเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนได้ อาจมีการเรียนรู้ซึ่งกันและกันผ่านการพูดคุย การปรึกษาหารือถึงเทคนิควิธีการ ตลอดจนคำแนะนำต่างๆ
9. การแสดงภาพลักษณ์แห่งการเป็นผู้เชี่ยวชาญอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากบ่อยครั้งที่ครูผู้สอนเป็นต้นแบบให้กับผู้เรียนหลายๆ คน เช่น ภาษา กิริยา ท่าทางการพูด และการแต่งตัว เป็นต้น ดังนั้น การธำรงไว้ซึ่งความเป็นผู้เชี่ยวชาญจึงมีความสำคัญ เพื่อที่ผู้เรียนจะไม่เสียการเคารพนับถือศรัทธาต่อครูผู้สอน

10. การแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในวิชาชีพ มุ่งมั่นในการพัฒนา การเปลี่ยนเทคนิควิธีการสอนของคุณเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่มีคุณภาพอยู่เสมอ

Barno Toshboeva (20 15, pp. 2-5) สมรรถนะระดับมืออาชีพของครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากการฝึกฝนการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะเป็นโอกาสที่ครูจะได้ปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้ของตนเองอยู่เสมอ เพื่อที่จะส่งผลให้ผู้เรียนได้รับทั้งความรู้และประสบการณ์ที่มีคุณภาพ โดยสมรรถนะดังกล่าวได้แก่

1. การเข้าสังคม ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน การพัฒนาทักษะทางภาษา เป็นต้น
2. การพัฒนาปรับปรุงตนเอง เช่น การเข้าสังคม ตัวตนของตนเอง ความสามารถ และความรู้ เป็นต้น
3. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น ทักษะทางคอมพิวเตอร์ การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการจัดการเรียนรู้ เป็นต้น
4. การทำงานร่วมกับผู้อื่น
5. การศึกษาค้นคว้าและทดลอง นอกจากนี้ ตัวชี้วัดที่สำคัญของความสามารถในระดับมืออาชีพของครูผู้สอนภาษาอังกฤษนั้นยังรวมไปถึงการพัฒนาทักษะในการสื่อสารและการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลให้กับผู้เรียน ซึ่งการสื่อสารดังกล่าวประกอบไปด้วยภาษาศาสตร์ สังคม ความรู้ความเข้าใจ เป็นต้น

Agnieszka Szplit (2011, pp. 126-128) ในสังคมสมัยใหม่นั้นได้มีการให้ความสำคัญกับคำว่า "การเป็นครูที่ดี" เพิ่มมากขึ้น นั่นหมายความว่าครูจะต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาตนเองทั้งด้านความสามารถและทักษะให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานอยู่เสมอ ซึ่งมาตรฐานความสามารถและทักษะดังกล่าวมีดังนี้

1. การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล เช่น รู้ว่าผู้เรียนแต่ละคนแตกต่างกันอย่างไร มีความสนใจในเรื่องอะไร มีวิธีการในการเรียนรู้อย่างไร เป็นต้น
2. การรู้จักเนื้อหาความรู้และวิธีการสอน โดยสามารถเลือกวิธีการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาความรู้ อีกทั้งยังมีการทำวิจัยอย่างมืออาชีพเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ภายใต้บริบทของสถานศึกษา
3. การวางแผนจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาเป็นส่วนหนึ่งของแผนการสอน เพื่อเป็นการเพิ่มบริบทและขยายโอกาสทางการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้เรียนรู้ได้อย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น
4. การสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมแห่งการเรียนรู้

5. การประเมินผลและการสะท้อนการจัดการเรียนรู้ของครู
6. การจัดการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ
7. การติดต่อสื่อสารกับเพื่อนร่วมงาน ผู้ปกครอง และสังคม

Saleh M. Abdo (2013, pp. 1-4) สมรรถนะที่จะช่วยพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษให้มีความเป็นมืออาชีพนั้น จำเป็นจะต้องมีสมรรถนะ 4 สมรรถนะ ดังนี้

1. จรรยาบรรณวิชาชีพ คือให้มีความรวดเร็วและตรงต่อเวลา เพราะความรวดเร็วและความตรงต่อเวลาจะนำไปสู่การทำงานอย่างเป็นระบบ ตลอดจนค้นหา พัฒนาวิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาบทเรียนอยู่เสมอ อาจมีการประเมินตนเองเป็นครั้งคราวเพื่อให้เกิดการพัฒนาตนเองอย่างสร้างสรรค์

2. การบริหารจัดการชั้นเรียน ให้มีการสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนที่ผ่อนคลายในห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ ตลอดจนปลูกฝังเรื่องระเบียบวินัยและความแน่นแฟ้นให้กับผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้เรียนมีการทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม

3. วิธีการของครู โดยครูจะต้องมีความคิดสร้างสรรค์ เพราะความสำเร็จของครูส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับพลังจินตนาการ ความคิดริเริ่มและความคิดสร้างสรรค์ เป็นแบบอย่างในด้านการวางแผนและการจัดการ อีกทั้งมีการเตรียมบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพียงพอที่จะทำให้ครูมีความมั่นใจในการเรียนการสอนของตน มีความกระตือรือร้นที่จะทำให้บทเรียนมีความสนุกสนาน

4. การนำภาษาไปใช้ โดยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในสถานการณ์จริง กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง มีการเชื่อมโยงภาษาให้เข้ากับบริบททางสังคม ใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมเพื่อทำให้บทเรียนน่าสนใจและเข้าใจได้ง่ายขึ้น ตลอดจนวิธีการที่ใช้สอนเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพเพื่อกำจัดข้อผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้น และมีความแม่นยำในการประเมินความสำเร็จของผู้เรียน ประเมินได้ตามมาตรฐานที่แท้จริงของชั้นเรียน

Mirjam Anugerahwati (20 10, pp. 117-118) สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ได้แก่

1. ความรู้ทางด้านเนื้อหาวิชา มีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่ตนจะต้องสอนผู้เรียน
2. การจัดการเรียนการสอน โดยครูควรปรับวิธีการสอนต่างๆ เพื่อให้บทเรียนมีความน่าสนใจและน่าตื่นเต้นสำหรับนักเรียน นอกจากนี้ยังควรใช้สื่อและแหล่งข้อมูลต่างๆ ด้วย
3. การสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น สร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนครู เพื่อนร่วมงาน ผู้บริหารสถานศึกษา และสมาชิกคนอื่นๆ ในสังคม ให้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เพื่อให้เกิดความราบรื่นในการทำงาน เนื่องจากความสัมพันธ์ที่ดีถือว่ามีสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของครูสอนภาษาอังกฤษ

4. สมรรถนะส่วนบุคคล ซึ่งสมรรถนะนี้สำคัญที่สุดใน 4 สมรรถนะที่กล่าวมา โดยครูจะต้องมีกำลังใจ ความตั้งใจที่แน่วแน่ ความรัก และความพากเพียรพยายาม เพื่อที่จะสามารถเปลี่ยนทัศนคติที่ไม่ดีของผู้เรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

Sorrel Penn-Edwards (20 10, pp. 52-63) ตัวบ่งชี้ 8 ด้าน เพื่อตรวจสอบและค้นหาระดับทักษะภาษาอังกฤษที่นักศึกษาคิดว่าจำเป็นสำหรับการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ และนำตัวบ่งชี้ดังกล่าวมาประเมินระดับทักษะของเหล่านักศึกษา มีดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร ทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษา เช่น การสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ การแจ้ง การชักชวน การนำเสนองาน เป็นต้น
2. การอ่าน การดู และการฟัง เช่น การอ่านแล้วตีความ การอ่านแล้ววิเคราะห์
3. ความสามารถในการใช้ภาพประกอบการสอน เช่น ภาพกราฟิก
4. ความสามารถในการเลือกประเภทของบทความ เช่น แบบฟอร์มต่างๆ เรียงความ รายงาน และจดหมาย
5. ความสามารถด้านโครงสร้างของประโยค เช่น การย่อหน้าประโยค
6. ความสามารถด้านไวยากรณ์
7. ความสามารถด้านการสะกดคำ
8. ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) การใช้คอมพิวเตอร์ เช่น การประมวลผลคำ PowerPoint มัลติมีเดีย และไฮเปอร์เท็กซ์

สรุปได้ว่า สมรรถนะครูภาษาอังกฤษสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความรู้ (Knowledge) คือ ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่ตนเองสอน ตลอดจนเทคนิควิธีการสอนที่ใหม่และหลากหลาย รู้วิธีการที่จะบูรณาการสาขาวิชาของตนเองกับสาขาวิชาอื่นรวมทั้งวิธีการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนจนกระทั่งเกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพต่อผู้เรียน นอกจากนี้ ครูภาษาอังกฤษยังจำเป็นต้องรู้ถึงความเป็นวิชาชีพครู เช่น จิตวิทยาพัฒนาการ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ปรัชญาทางการศึกษา และ การเป็นครูที่ดีมีประสิทธิภาพ เป็นต้น

2. ด้านทักษะ (Skills) คือ ความสามารถต่างๆ ของครูภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นความสามารถในการสื่อสารกับผู้อื่น ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ความสามารถในการใช้ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ความสามารถในการผลิตใช้และพัฒนาสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลและชุมชนเพื่อสร้างเครือข่ายและความร่วมมือในการจัดการหรือพัฒนาการจัดการศึกษา ตลอดจนความสามารถในการวัดและประเมินผล อันจะก่อให้เกิดการพัฒนาตนเองให้สามารถเป็นครูที่ดีและมีประสิทธิภาพสูง

3. ด้านคุณลักษณะ (Attribute) คือ การที่ครูภาษาอังกฤษเป็นบุคคลที่มีลักษณะนิสัยในการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ อยู่เสมอ มีการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน ตลอดจนมีภาวะผู้นำและมีคุณธรรม จริยธรรมในการดำเนินชีวิต มีการสร้างแรงจูงใจให้กับทั้งตนเองและผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

Jack C. Richards (2010, pp. 1 - 4 คุณสมบัติหรือบุคลิกภาพของครูผู้สอนภาษาที่มีความเป็นมืออาชีพ มี 10 ประการ ดังนี้

1. ความเชี่ยวชาญทางด้านภาษา เนื่องจากครูที่สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ในโลกไม่ใช่เจ้าของภาษา ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างมากที่ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางด้านภาษา เพื่อที่จะสามารถสอนภาษาได้เป็นอย่างดี โดยครูจะต้องสามารถใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาเป้าหมายในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่จะสอน ซึ่งเป็นสิ่งที่ครูจำเป็นต้องรู้

3. ทักษะการสอน ซึ่งเป็นความท้าทายที่สำคัญอย่างหนึ่ง เนื่องจากครูจำเป็นต้องมีทักษะพื้นฐานทางด้านการจัดการชั้นเรียน ตลอดจนเทคนิค วิธีการสอน การสังเกต การประเมิน และการตัดสินใจ

4. ความรู้ด้านเนื้อหา เนื่องจากครูผู้สอนภาษาจำเป็นต้องสอนเนื้อหาที่หลากหลายและแตกต่างกันออกไป จึงจำเป็นที่ครูจะต้องมีความเชี่ยวชาญทางเนื้อหา เพื่อที่จะเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้

5. การแสดงตัวตนให้ชัดเจน แสดงออกซึ่งการมีเอกลักษณ์แห่งการเป็นครูสอนภาษา

6. การสอนให้ผู้เรียนจดจ่ออยู่ที่การสอนของตน

7. ทักษะเชิงเหตุผล ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญที่ครูผู้สอนภาษาจะสามารถใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหาบทเรียน ตลอดจนสื่อ รูปภาพ บทเรียน ที่จะนำมาใช้สอนผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

8. การพัฒนาตนเองที่เกิดจากการฝึกฝน คือการพัฒนาตนเองจนสามารถสร้างหลักการหรือทฤษฎีใหม่ๆ เป็นของตนเองได้

9. การสร้างสัมพันธ์กับสมาชิกครูด้วยกัน มีการแลกเปลี่ยนเป้าหมาย วิธีการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนความสนใจ วิธีแก้ปัญหาต่างๆ ร่วมกัน เป็นต้น

10. การเป็นมืออาชีพ โดยมีความเชี่ยวชาญทางด้านความรู้ ประสบการณ์ และอื่น

จากตาราง 1 ผู้วิจัยได้รวบรวมตัวแปรจากผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษมีจำนวนทั้งสิ้น 10 สมรรถนะ โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกเฉพาะด้านที่มีนักวิชาการรองรับอย่างน้อยจำนวน 5 คนขึ้นไป ประกอบกับเกณฑ์การใช้คำจำกัดความของแต่ละด้าน ตลอดจนมีการเชื่อมโยงสมรรถนะด้านทักษะที่มีความคล้ายคลึงกันเข้าด้วยกัน ซึ่งก็คือด้านที่ 6 และ 7 ซึ่งหลังจากที่ผู้วิจัยได้เชื่อมโยงสมรรถนะด้านทักษะด้านดังกล่าวแล้ว จึงมีจำนวนทั้งสิ้น 6 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรและวางแผนการจัดการเรียนรู้
2. ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน
3. ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
4. ด้านการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน
5. ด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน
6. การพัฒนาตนเอง

ในแต่ละด้านมีรายละเอียด ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรและวางแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้และความสามารถของครูภาษาอังกฤษในการวิเคราะห์ จัดทำ พัฒนา ปรับปรุง หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ที่มีอยู่แล้ว หรือสร้างขึ้นใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของผู้เรียนและสังคม ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) และวิธีการสอนทางภาษาต่างประเทศโดยดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องและครอบคลุมถึงจุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษและวิธีการสอนที่มีคุณประโยชน์อย่างหลากหลายและบูรณาการใช้เทคโนโลยีที่มีอยู่ในปัจจุบันมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถและพัฒนาทักษะภาษาของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสาร ทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การบริหารจัดการชั้นเรียน หมายถึง ความสามารถของครูภาษาอังกฤษในการจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรม และประสบการณ์ในรูปแบบกลุ่มและรายบุคคลได้สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียน มีการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลตลอดจนประสบการณ์ที่จัดให้กับผู้เรียนนั้นเป็นประสบการณ์จริง มีการสอดแทรกและปลูกฝังค่านิยมที่ดีงาม รวมไปถึงคุณธรรมและ

จริยธรรม และนอกจากนี้ ยังสามารถจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน โดยผ่านการคิดพิจารณา การวางแผนและการออกแบบ เพื่อให้ห้องเรียนมีบรรยากาศหรือสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตลอดจนเอื้อต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง ครูและผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้รับผลประโยชน์ที่สูงสุด มีการคำนึงถึงความสะดวก ความสะดวกในการทำ กิจกรรม ตลอดจนมีความปลอดภัยต่อการทำกิจกรรมของผู้เรียนในทุกๆ ครั้ง

3. การใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ หมายถึง ความสามารถของครูภาษาอังกฤษในการใช้สิ่งที่น่าสนใจไปสู่นักเรียน ทั้งที่เป็น สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือ สิ่งพิมพ์เผยแพร่ข่าวสาร สิ่งพิมพ์เฉพาะกิจ และสื่อโสตทัศนูปกรณ์ ได้แก่ เครื่องฉาย เครื่อง เสียง เครื่องบันทึกการจัดแสดง ได้อย่างเหมาะสม แล้วทำให้นักเรียนเกิด กระบวนการเรียนรู้ได้บรรลุ ตามวัตถุประสงค์ที่ครูกำหนดไว้ ทั้งนี้ สื่อ นวัตกรรม แหล่งเรียนรู้ และ เทคโนโลยีสารสนเทศที่ครูเลือกมาใช้ในการจัดการกระบวนการเรียนรู้ จะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ช่วยกระตุ้นและเร้าความสนใจของผู้เรียน ให้ผู้เรียนสามารถเกิดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้อง ง่าย รวดเร็ว และคงทนถาวร

4. การวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน หมายถึง สามารถในการ ออกแบบวัดผลประเมินผล ทางภาษาอังกฤษด้วยวิธีการที่หลากหลาย การออกแบบเครื่องมือวัด การวิเคราะห์และหาคุณภาพ ของเครื่องมือและนำผลการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนไปปรับปรุง วางแผนและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนทางภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. การสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน หมายถึง ความสามารถของครู ภาษาอังกฤษในการถ่ายทอดหรือแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ ข้อเท็จจริง ความคิด ความรู้สึก ไปสู่ผู้เรียนและบุคคลอื่นซึ่งเป็นผู้รับสาร เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจสารที่ครูต้องการจะสื่อถึงผู้เรียน ซึ่งการ สื่อสารนั้นมีทั้งที่เป็น วัจนะและอวัจนะ โดยอวัจนะ คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งก็คือ ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษได้เข้าใจ สามารถจับใจความสำคัญได้ตอบเป็นภาษาอังกฤษได้ อย่างถูกต้อง และคล่องแคล่ว ตลอดจนมีการแสดงท่าทางน้ำเสียงประกอบการพูดได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งอ่านแล้วเข้าใจความหมาย จับประเด็นในการอ่านได้ ตลอดจนสามารถเขียนได้อย่างถูกต้องตาม หลักการ

6. การพัฒนาตนเอง หมายถึง การก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงแก่ครูด้านความรู้ด้าน ทักษะ ด้านทัศนคติและด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลด้วยตนเอง โดยอาศัยแรงกระตุ้นภายในตัวบุคคล

และแรงสนับสนุนจากภายนอก โดยสามารถพัฒนาได้ตามความสนใจ ความถนัด และโอกาสที่เอื้ออำนวย

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาครู

ความหมายของการพัฒนาครู

จากการเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบัน ทำให้ครูจำเป็นต้องมีการพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองเพื่อที่จะสามารถจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งได้มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของการพัฒนาครูไว้ดังนี้

จันทน์ ต้นสกุล (2558, น. 27) ได้ให้ความหมาย การพัฒนาครู หมายถึง การดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาวในช่วงเวลาที่กำหนด ที่พยายามจะเสริมสร้างให้ครูมีความรู้ความสามารถ มีทักษะและเจตคติที่ดีในการสอนการทำงาน รวมถึงการมีบุคลิกภาพ มีคุณธรรมของความเป็นครูที่ดี ตลอดจนมีจิตวิญญาณในการพัฒนาเพื่อเป้าหมายสูงสุด คือ เพื่อการพัฒนามวลมนุษยชาติ

กมลพร อ่วมเพ็ง (2560, น. 14) ได้ให้ความหมาย การพัฒนาครู หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสร้างเสริมศักยภาพของบุคคล ให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กรก้าวไปสู่ความสำเร็จในอนาคต

นาริรัตน์ รักรัตนกุล (2560, น. 21) ได้ให้ความหมาย การพัฒนาครู หมายถึง การพัฒนาครู หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ของครูอย่างต่อเนื่องตามช่วงอาชีพครู เพื่อความมั่นใจว่าครูจะมีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติการสอนท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจและเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ที่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้และการสอน

ธงชัย คำปวง (2561, น. 26) ได้ให้ความหมาย การพัฒนาครู หมายถึง กระบวนการขั้นตอนที่ส่งเสริมให้ครูที่ปฏิบัติงานเกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมครู ให้เป็นที่ต้องการขององค์การ ทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความชำนาญ มีทัศนคติ อุบนิสัย วิธีการทำงานให้มากขึ้นตลอดจนเปลี่ยนแปลงทัศนคติในทางที่ดีจนปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น อันจะส่งผลให้องค์การหรือหน่วยงานที่ปฏิบัติอยู่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่สูงขึ้นในเรื่องของการปฏิบัติงาน

สรุปได้ว่า การพัฒนาครู หมายถึง กระบวนการที่ทำให้ครูเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยการพัฒนาสมรรถนะในด้านต่างๆ เช่น ด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ ของครูอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ครูสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนและบรรลุตามเป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายขององค์กรได้

ความสำคัญของการพัฒนาครู

ธงชัย คำปวง (256 1, น. 28) การพัฒนาวิชาชีพครูมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เนื่องในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านสังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งเทคโนโลยีต่างๆ ที่มีผลต่อการดำรงชีวิต ส่งผลให้ครูต้องได้รับการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ ด้วยวิธีการที่หลากหลายและเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงาน ตัวครู และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน รวมทั้งให้สอดคล้องกับข้อบัญญัติในสาระการของกฎหมายต่างๆ ที่กำหนดขึ้นความสำคัญของการพัฒนาครู ครูเป็นบุคคลสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือการนำนวัตกรรมใหม่ไปใช้ ความสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตรขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของครูเป็นสำคัญ การพัฒนาครูจึงเป็นความจำเป็นและความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริมความรู้ความสามารถประสบการณ์ในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพและศักยภาพ ที่สามารถทำงานได้อย่างดีเพื่อให้ทันกับภาวะการปัจจุบัน ที่มีความก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ๆ ของเทคโนโลยีต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างมากมาย และมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นตามลำดับ ทำให้สภาพแวดล้อมทางสังคมเปลี่ยนแปลงไป ด้านการศึกษาหลักสูตรก็มีการเปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ดังนั้นการบริหารงานบุคคลในหน่วยงานทางการศึกษามีความจำเป็นที่ ต้องพัฒนาอยู่เสมอด้วยเหตุผลหลายประการดังกล่าว ได้มีผู้เสนอความคิดความจำเป็นในการพัฒนาครู และครูในสถานศึกษาเช่นกัน แต่ละคนล้วนมีความแตกต่างกันทั้งระดับความรู้ ความชำนาญทัศนคติ ดังนั้นการพัฒนาครูจึงมีความสำคัญและจำเป็น ประกอบกับสภาพของปัญหาในการปฏิบัติงานและเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ยิ่งทำให้การพัฒนาครูมีความสำคัญและจำเป็นมากยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า การพัฒนาครูมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากในปัจจุบันโลกได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม และเมื่อโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงมีความจำเป็นที่ครูจะต้องพัฒนาสมรรถนะด้านต่างๆ ของตนเองอยู่เสมอ เพื่อที่จะสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง และความต้องการหรือความคาดหวังขององค์กรและสังคม ตลอดจนจนมีความเป็นครูที่ได้มาตรฐานตามที่สังคมต้องการ ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างสูงสุดต่อตัวผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สามารถเปลี่ยนแปลงพัฒนาสังคมให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้น

แนวทางการพัฒนาครู

การพัฒนาครูเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นในการดำเนินการ เพื่อให้ครูสามารถปฏิบัติงานในด้านต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จได้ตามที่องค์การได้ตั้งไว้ ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงแนวทางในการพัฒนาครูไว้ ดังนี้

โชติชวัล พุทธิกาญจน์ (2556, น. 28-32) กล่าวว่า เมื่อพิจารณาจากข้อมูลข่าวสารในสังคมปัจจุบันเกี่ยวกับวิชาชีพครู สิ่งสำคัญที่ครูควรจะต้องได้รับการพัฒนาเป็นอันดับแรก คือ ด้านคุณธรรม (Virtue) จริยธรรม (Morality) จรรยาบรรณ (Ethics) ซึ่งหมายถึง การที่ครูต้องมีความเชื่อมั่นและศรัทธาในวิชาชีพครู ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบธรรม และพร้อมที่จะพัฒนาวิชาชีพของตนอยู่เสมอ รวมถึงต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนในทุกด้าน และมีความเมตตาแก่ศิษย์ทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน นอกจากนี้ยังต้องพัฒนาด้านสติปัญญาของครูให้สามารถคิดเชิงวิเคราะห์ (Analysis) สังเคราะห์ (Synthesis) บูรณาการ (Integration) และสร้างสรรค์ (Creative) เพื่อให้สามารถพัฒนาและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา ชุมชน และสังคมได้ประการต่อไปคือจะต้องพัฒนาให้ครูมีทักษะทางเทคโนโลยีและการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังต้องพัฒนาให้ครูมีความรู้รอบตัว ความรู้ในวิชาที่สอน และความรู้ด้านการวิจัยอย่างแท้จริง นอกจากนี้ ยังต้องพัฒนาครูให้มีความรู้ด้านการถ่ายทอดความรู้จิตวิทยาการวัดและประเมินผล รวมถึงจะต้องพัฒนาครูให้สามารถจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจ และทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียน และสามารถดึงความสามารถและกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ตลอดจนสามารถเชื่อมโยงความรู้นั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ยิ่งไปกว่านั้น ยังต้องพัฒนาครูให้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความใฝ่รู้ ก้าวทันเทคโนโลยี และใช้ภาษาในการสื่อสารได้และมีมุมมองที่กว้างและวิจารณ์ญาณที่จะแยกแยะสิ่งถูกและสิ่งผิด อีกทั้ง ยังต้องสามารถนำความรู้ไปพัฒนาและแก้ปัญหาในสังคมได้ ที่สำคัญยังต้องพัฒนาครูให้สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาที่กำหนด สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2548) โดยควรพัฒนาให้มีมาตรฐานวิชาชีพ 3 ด้าน ได้แก่

1. มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพของครู

มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู หมายถึง ข้อกำหนดสำหรับผู้ที่จะเข้ามาประกอบวิชาชีพ จะต้องมีความรู้และมีประสบการณ์วิชาชีพเพียงพอที่จะประกอบวิชาชีพ จึงจะสามารถขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเพื่อใช้เป็นหลักฐานแสดงว่าเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ร่วมที่จะประกอบวิชาชีพทางการศึกษาได้ โดยมาตรฐานความรู้ของครูจะต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า โดยมีความรู้ครอบคลุมทั้งภาษา และเทคโนโลยีสำหรับครู การพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ จิตวิทยาสำหรับครู การวัดและการประเมินผลการศึกษาการบริหารจัดการในห้องเรียน การวิจัยทางการศึกษา นวัตกรรม และเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา และความเป็นครู ส่วนมาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพครูจะต้องผ่านการ

ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด ซึ่งเน้นการบูรณาการความรู้ทั้งหมดมาใช้ในการฝึกปฏิบัติวิชาชีพ และฝึกปฏิบัติการสอน

2. มาตรฐานการปฏิบัติงาน

มาตรฐานการปฏิบัติงาน หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในวิชาชีพให้เกิดผลเป็นไปตามเป้าหมาย พร้อมกับการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพื่อให้เกิดความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ โดยกำหนดไว้ว่าผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องต่อใบอนุญาตทุกห้าปี ซึ่งมีทั้งหมด 12 มาตรฐาน ดังนี้

- มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ
- มาตรฐานที่ 2 ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นแก่ผู้เรียน
- มาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพสูงสุดตามความเหมาะสม
- มาตรฐานที่ 4 พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง
- มาตรฐานที่ 5 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ
- มาตรฐานที่ 6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน
- มาตรฐานที่ 7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบ
- มาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน
- มาตรฐานที่ 9 ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างเต็มใจ เปิดใจและรับผิชอบ
- มาตรฐานที่ 10 ร่วมมือกับผู้อื่นในชุมชนอย่างเต็มใจเปิดใจและรับผิชอบ
- มาตรฐานที่ 11 แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาตนเองวิชาชีพ และสังคม
- มาตรฐานที่ 12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทุกสถานการณ์

3. มาตรฐานการปฏิบัติตน

มาตรฐานการปฏิบัติตน หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับการปฏิบัติตนของผู้ประกอบวิชาชีพ โดยมีจรรยาบรรณของวิชาชีพเป็นแนวทางเพื่อดำรงไว้ซึ่งชื่อเสียง เกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ซึ่งได้แก่

การมีจรรยาบรรณต่อตนเอง คือ การมีวินัยและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

การมีจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ คือ ต้องรัก ซื่อสัตย์และรับผิดชอบต่อหน้าที่

การมีจรรยาบรรณต่อนักเรียน คือ ต้องส่งเสริมการเรียนรู้ช่วยเหลือสนับสนุนนักเรียนอย่างเป็นธรรม รวมถึงการประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์อยู่เสมอ

การมีจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ คือ มีความสามัคคีและช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่างมีคุณธรรม

การมีจรรยาบรรณต่อสังคม คือ การตระหนักถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าส่วนตน นอกจากนี้จะต้องเสริมความเข้าใจให้กับครูเกี่ยวกับกระแสการศึกษาของประเทศไทยในอนาคตที่สถานศึกษาจะมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย มาตรฐาน และหลักสูตรที่เป็นไปในทางเดียวกันเพื่อมุ่งสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นความร่วมมือทั้งจากภายในและภายนอกแบบไร้พรมแดน และมีความยืดหยุ่นในการดำเนินงานผ่านเทคโนโลยีที่ทันสมัย ทั้งนี้ เพื่อให้ครูได้พัฒนาตนเองอยู่เสมอ

ยิ่งไปกว่านั้น การพัฒนาครูยังต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้รับผิดชอบ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยจะต้องมีกระบวนการสรรหาผู้มีความสามารถเป็นเลิศเพื่อมาเรียนครูมีงบประมาณสูงในการจัดโครงการพัฒนาครู มีการพัฒนาสถาบันผลิตครู มีการปฏิรูปหลักสูตรการผลิตครูให้ทันสมัย มีการแบ่งเขตพื้นที่ในการพัฒนาครู กฎหมายบังคับใช้กับครูในพื้นที่ของตน และมีระบบการรักษาและยกย่องครูที่มีผลงานดีเด่นให้คงอยู่ในวิชาชีพตลอดชีวิต โดยพัฒนาระบบการให้รางวัล หรือค่าตอบแทน ทั้งแบบรายบุคคลและรายกลุ่มการพัฒนาผู้บริหาร นอกจากนี้ควรมีการให้ทุนศึกษาต่อมีต่ออายุไปประกอบวิชาชีพครูและการตรวจสอบคุณภาพครูทุกระยะ

การพัฒนาครูยังต้องสอดคล้องกับการบริหารแบบธรรมาภิบาล (Good governance) และการกระจายอำนาจ อีกทั้งยังต้องได้รับความร่วมมือและสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษา จึงจำเป็นต้องพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาตามแนวทางมาตรฐานวิชาชีพ ของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2548) ที่ได้กำหนดไว้ว่าผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้เกี่ยวกับการบริหารงาน บุคคลโดยต้องมีความสามารถในการสรรหาบุคลากรที่มีประสิทธิภาพเข้ามาปฏิบัติงาน มีความสามารถในการจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับหน้าที่รับผิดชอบ มีความสามารถพัฒนาครูและบุคลากรในสถานศึกษา ให้สามารถปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ และสามารถเสริมสร้างขวัญกำลังใจสำหรับครูและบุคลากรในสถานศึกษา รวมถึงสามารถให้คำปรึกษาและแก้ไขปัญหาการทำงาน ให้ครูและบุคลากรในสถานศึกษาได้

สำหรับกระบวนการพัฒนาครูนั้น ควรจะเริ่มจากการกำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) ในการพัฒนาครู แล้วจึงประเมินความจำเป็น (Needs assessment) ในแต่ละด้านที่ต้องพัฒนาซึ่งได้แก่ ด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ (Skill) และด้านคุณลักษณะ ที่จำเป็นของครู (Attribute) รวมถึงระดับที่จะต้องพัฒนาครูเพื่อไปถึงวิสัยทัศน์ซึ่งอาจแบ่งเป็น ระดับเชี่ยวชาญ (Expert level) ระดับช่วยเหลือได้ (Supporting level) และระดับปฏิบัติได้ (Doing level) จากนั้นจะเป็นการวางแผนในการพัฒนาโดยการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย เวลา ระยะเวลา สถานที่วิทยากรเอกสาร เครื่องมืออุปกรณ์ งบประมาณ และวิธีการ ซึ่งมีหลายรูปแบบ ดังต่อไปนี้

1. การปฐมนิเทศ (Orientation) คือ การให้ข้อมูลกับครูที่เริ่มงานใหม่ เนื้อหาโดยทั่วไปจะเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของโรงเรียน เช่น ประวัติของโรงเรียน รายนามผู้บริหาร รวมไปถึงโครงสร้างวิสัยทัศน์ และพันธกิจของโรงเรียน ฯลฯ นอกจากนี้ ยังมีการกฎระเบียบในการปฏิบัติงาน ภาระงานที่ต้องรับผิดชอบ และวิธีการทำงานเบื้องต้น และอาจนำชมโรงเรียนเพื่อเพิ่มความเข้าใจ และความคุ้นเคยกับสถานที่ให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งทั้งหมดมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครูที่เริ่มงานใหม่ได้เตรียมความพร้อม และสามารถปรับตัวให้ปฏิบัติงานได้ตามความคาดหวังของโรงเรียน

2. การบรรยาย (Lecture) เป็นการฝึกอบรมแบบการอธิบายเนื้อหาสาระโดยผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะเรื่องการฝึกอบรมวิธีนี้ โดยมากแล้วเป็นการสื่อสารแบบทางเดียวจากวิทยากรสู่ผู้ฟังแต่อาจเปิดโอกาสให้ซักถามได้ตามความเหมาะสม การฝึกอบรมวิธีนี้ ควรใช้กับหัวข้อที่ไม่เน้นการปฏิบัติ จึงเหมาะสำหรับคณะครูจำนวนมากและมีเวลาจำกัด ลักษณะของสถานที่ฝึกอบรม ส่วนใหญ่จะเหมือนกับห้องเรียนทั่วไป คือ ผู้บรรยายจะอยู่ด้านหน้าคณะครูจะนั่งแถวหน้ากระดาน หรืออาจเป็นแถวตอนลึกสองแถวหรือมากกว่า และเว้นที่ว่างระหว่างแถว เพื่อให้ผู้บรรยายสามารถปฏิสัมพันธ์กับคณะครูได้สะดวกขึ้น การจัดสถานที่ ควรเว้นระยะระหว่างคณะครูกับวิทยากรให้มีระยะห่างพอสมควร กล่าวคือ ไม่ใกล้จนวิทยากรและคณะครูรู้สึกอึดอัด และไม่ไกลจนเป็นข้อจำกัดในการมองเห็น อาจใช้สื่อประกอบการบรรยายโดยต้องมีระยะห่างและความสูงที่ทำให้คณะครูสามารถเห็นได้ชัดเจนโดยไม่มีสิ่งกีดขวาง

3. การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ (Workshop training) เป็นการฝึกอบรมที่ใช้การบรรยายสาระความรู้พร้อมกับการให้ครูได้ผลิตผลงานหลังจากการบรรยายเสร็จสิ้น โดยอาจทำเพียงคนเดียวหรือทำร่วมกันเป็นคณะ การฝึกอบรมวิธีนี้จึงเป็นวิธีที่มุ่งเน้นให้ครูมีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานจริง พร้อมทั้งสร้างเสริมทักษะในการทำงานเป็นทีม การจัดสถานที่ ในการฝึกอบรมประเภทนี้อาจใช้แบบการบรรยายแต่ในกรณีที่ต้องการให้ทำงานร่วมกันเป็นทีม อาจแบ่งเป็นกลุ่มย่อยและให้คณะครูนั่งเป็นวงกลมหรือครึ่งวงกลม และหันหน้าเข้าหากัน การฝึกอบรมวิธีนี้จึงใช้ได้ทั้งกับคณะครูจำนวนน้อยและจำนวนมาก

4. การระดมสมอง (Brainstorming) เป็นการกระตุ้นให้ครูแสดงความคิดเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งในองค์กรอย่างอิสระ และสร้างสรรค์ (Creative) ในการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไข หรือหาทางออกให้กับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น โดยจะงดเว้นจากการวิพากษ์วิจารณ์จากผู้บังคับบัญชาหรือเพื่อนร่วมงาน คณะครูจึงไม่ควรเกินสิบคน เพื่อให้สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างทั่วถึง แต่หากคณะครูมีจำนวนมากควรใช้วิธีแบ่งกลุ่มย่อยในการฝึกอบรม

5. การอภิปราย (Discussion) ซึ่งจะเป็นการกระตุ้นให้คณะครูแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ประกอบกับการวิเคราะห์ (Analysis) และสังเคราะห์ (Synthesis) ข้อดีข้อเสียแล้วหาข้อสรุป หรือข้อเสนอแนะ หรือทางออก ให้กับประเด็นนั้น

6. การฝึกอบรมแบบกรณีศึกษา (Case study) เป็นการนำประเด็นสำคัญที่เกิดขึ้นจริงจากโรงเรียนอื่นมาเรียนรู้ร่วมกันระหว่าง คณะครูโดยการวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อหาจุดแข็ง (Strength) และจุดอ่อน (Weakness) รวมถึงโอกาสพัฒนา (Opportunity) และ อุปสรรค (Threat) ของโรงเรียนกรณีศึกษานั้น และนำมาปรับใช้ในการป้องกันปัญหาและพัฒนาการปฏิบัติงาน ให้ดีขึ้นการฝึกอบรมวิธีนี้เหมาะสำหรับฝึกทักษะการคิดเชิงประยุกต์และบูรณาการ (Apply & Integration thinking) ซึ่งอาจใช้กรณีศึกษาเดียวโดยให้ครูศึกษาและปฏิบัติแบบเดี่ยว ซึ่งจะจัดสถานที่แบบบรรยาย หรืออาจใช้การแบ่งกลุ่มย่อยแบบหนึ่งกลุ่มต่อหนึ่งกรณีศึกษา จากนั้นแต่ละกลุ่มจะต้องส่งตัวแทนมานำเสนอหลังจากการศึกษาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

7. การสาธิต (Demonstration) ซึ่งเป็นการสร้างความเข้าใจด้วยการแสดงให้เห็นวิธีการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับเครื่องมือ อุปกรณ์ส่งเสริมการเรียนการสอน การจัดสถานที่ฝึกอบรมจึงควรให้คณะครูสามารถมองเห็นการสาธิตได้อย่างชัดเจนโดยอาจจัดแบบเดี่ยวกับการฝึกอบรมแบบบรรยาย หรือนั่งแบบครึ่งวงกลม ในกรณีที่คณะครูจำนวนมากอาจต้องใช้จอขนาดใหญ่ซึ่งตั้งอยู่ในระดับความสูงที่เหมาะสม เพื่อขยายภาพการสาธิตให้ชัดเจนขึ้น ประเด็นสำคัญคือจำเป็นต้องให้คณะครูได้ทดลองปฏิบัติจริงจนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเชี่ยวชาญ เพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

8. การศึกษาดูงาน (Observation) เป็นการไปพาคณะครูไปศึกษาดูงานในโรงเรียนอื่นที่ดำเนินกิจการประเภทเดียวกัน โดยมีผู้บรรยายประกอบประเด็นสำคัญของการฝึกอบรม วิธีนี้จะอยู่ที่ การเลือก สถานที่ โดยจะต้องเลือกสถานที่ที่มีความเหมาะสมกับการเพิ่มประสบการณ์ (Experience) ในการปฏิบัติงานของคณะครู และเมื่อเสร็จสิ้นจากการศึกษาดูงานแล้วควรให้คณะครูสรุป ประสบการณ์ที่ได้รับจากการศึกษาดูงาน พร้อมทั้งนำประสบการณ์ที่ได้รับมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกัน และกัน และนำเสนอวิธีการนำมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติงาน

9. การฝึกอบรมเพื่อสุขภาพ (Health training) คือ การที่โรงเรียนจัดให้มีสถานที่ออกกำลังกายสำหรับครูและสนับสนุนให้มีการฝึกอบรมการออกกำลังกายอย่างถูกต้องโดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง เพื่อให้ครูมีสุขภาพที่แข็งแรงพร้อมต่อการปฏิบัติงานอยู่เสมอ

10. การฝึกสอน (Coaching) คือ การที่ผู้บังคับบัญชาจัดสถานการณ์และสภาพแวดล้อมให้เสมือนจริง โดยมีกำหนดเวลาและสอนวิธีการปฏิบัติงานส่วนบุคคลอย่างเฉพาะเจาะจง การฝึกสอนมีจุดเน้นเพื่อฝึกทักษะ รวมถึงช่วยเหลือปรับปรุงแก้ไขและขัดเกลา จนครูสามารถปฏิบัติงานได้ตาม มาตรฐานที่กำหนด หรือเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

11. ระบบพี่เลี้ยง (Mentoring system) คือ การที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีประสบการณ์ ทำงานมากกว่า คอยให้คำแนะนำ สนับสนุนช่วยเหลือ และให้กำลังใจอย่างต่อเนื่องกับครูที่มี ประสบการณ์น้อยกว่า ซึ่งไม่จำเป็นจะต้องอยู่ในแผนกหรือฝ่ายเดียวกัน

12. การให้คำปรึกษา (Counseling) คือ การที่ผู้บังคับบัญชา ผู้มีประสบการณ์หรือผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำที่มีประโยชน์ต่อครูอย่างต่อเนื่อง การให้คำปรึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานในปัจจุบันให้ดีขึ้น ตลอดจนเพื่อความเจริญก้าวหน้าของครูในอนาคต นอกจากนี้การให้คำปรึกษายังมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานอีกด้วยเมื่อวางแผนเรียบร้อยแล้วจึงจัดเตรียมสถานที่ เอกสาร เครื่องมือ อุปกรณ์ อาหาร การประสานกับวิทยากร งบประมาณ และรายละเอียดอื่น ๆ ที่ช่วยส่งเสริมให้การดำเนินการเป็นไปได้อย่างสะดวก และจะต้องพยายามดำเนินการและควบคุมให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของเวลาและวัตถุประสงค์ของการพัฒนา เมื่อดำเนินการเสร็จสิ้น จึงประเมินผลการดำเนินการพัฒนาในประเด็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพของโครงการพัฒนา ซึ่งได้แก่ วิทยากร ระยะเวลาค่าใช้จ่าย เอกสาร เครื่องมืออุปกรณ์ อาหาร อาคารสถานที่ ประโยชน์ที่ได้รับ เป็นต้น และประเมินเชิงประสิทธิผล คือ การประเมินผลการปฏิบัติงานหลังจากที่ครูนำสิ่งที่ ได้รับจากการพัฒนาไปปรับใช้ ซึ่งควรประเมินแบบ 360 องศา คือ การประเมินผลโดยผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงานผู้ใต้บังคับบัญชา และนักเรียน โดยอาจกำหนดไว้ภายใน 1 เดือน 3 เดือน หรือ 6 เดือน แล้วจึงนำผลการประเมินทั้งเชิงประสิทธิผลและประสิทธิผลมาพิจารณาเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในการดำเนินการพัฒนาครั้งต่อไป

ธงชัย คำปวง (256 1, น. 236-237) กล่าวว่า แนวทางการพัฒนาครูแบบองค์รวม สรุปลเป็นแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. การพัฒนาครูระดับองค์กร ประกอบด้วย

1.1 การกำหนดนโยบายระดับการพัฒนาครู มีแนวทางดังนี้ การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาครูให้ครอบคลุมการพัฒนาครูทุกระดับ (ตั้งแต่ระดับ Observer จนถึงระดับ Trainer) กำหนดพฤติกรรมหรือสมรรถนะครูครอบคลุมทุกระดับ กำหนดจุดเน้นของโรงเรียนในการสร้างความเป็นชุมชน (ปณิธานของการเป็นครู สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานของครู และการสร้างสัมพันธ์ภาพเชิงบวก และกำหนดจุดเน้นในการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เป็นวิธีการหลักในการพัฒนาครูทั้งระบบ

1.2 การสร้างความเป็นชุมชนของโรงเรียน มีแนวทางดังนี้ กำหนดปณิธานในการพัฒนาครูมุ่งเปลี่ยนแปลงตัวเองเพื่อการเปลี่ยนแปลงการพัฒนาผู้เรียน การสร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสถานที่ทำงานให้ร่มรื่น สะอาด ปลอดภัย และการส่งเสริมสัมพันธ์ภาพเชิงบวกระหว่างคณะครูด้วยกิจกรรม และการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล

1.3 การกำหนดโครงสร้างและวิธีการพัฒนาครู มีแนวทางดังนี้ การกำหนดวิธีการทำ PLC การใช้นวัตกรรมจิตศึกษา และ PBL การกำหนด Timeline การทำ PLC ตลอด 1 ภาคเรียนและ

การกำหนดช่องทางการสื่อสารของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ จิตศึกษาและPBL โดยใช้เทคโนโลยี

1.4 การกำหนดแผนการพัฒนาคูและประเมินผลการพัฒนา มีแนวทางดังนี้ การกำหนดแผนการพัฒนาคูทั้งระบบโรงเรียนที่ครอบคลุมเป้าหมาย (ระดับการพัฒนาคู) และโครงการส่งเสริมพัฒนาคูที่ครอบคลุมการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และทักษะการใช้นวัตกรรมจิตศึกษา PBL และ PL C ส่งเสริมปฏิบัติ การจัดทำแผนพัฒนาคูเป็นรายบุคคล (ID Plan) และการนำเสนอการปฏิบัติงานและการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู

2. การพัฒนาคูระดับกลุ่ม/ทีม ประกอบด้วย

2.1 การเพิ่มศักยภาพของครูโดยใช้ระบบพี่เลี้ยง มีแนวทางดังนี้ การประเมินศักยภาพตามระดับการพัฒนาคู, การพัฒนาศักยภาพครูโค้ช ครูพี่เลี้ยง การพัฒนาทักษะของครูโค้ช ครูพี่เลี้ยง และทักษะการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวงสนทนา PLC และการจับคู่ Buddy พี่เลี้ยง น้องเลี้ยงร่วมพัฒนา

2.2 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีแนวทางดังนี้ การทำ PLC ระดับช่วงชั้น ครอบคลุม PLC แบบ SS LS และ CS และการทำ PLC ระดับโรงเรียน

3. การพัฒนาคูระดับบุคคล ประกอบด้วย

3.1 ส่งเสริมให้ครูเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวง PLC สม่ำเสมอ

3.2 การปรับเปลี่ยนบทบาทของผู้อำนวยการโรงเรียน มีแนวทางดังนี้

3.2.1 การปรับเปลี่ยนตนเอง มีแนวทางดังนี้ การปรับเปลี่ยนมุมมองและเป้าหมายของผู้อำนวยการโรงเรียน การตั้งคำถามกับตนเองกับวิธีการพัฒนาคูวิธีการเดิมที่ส่งเสริมต่อการพัฒนาผู้เรียน การกล้าคิดและตัดสินใจปรับเปลี่ยนการพัฒนาคู การศึกษาและพัฒนาตนเองจากบริหาร/คณะครูจากโรงเรียนต้นแบบของการพัฒนาคูทั้งระบบ และความมุ่งมั่น เชื่อมั่นในการพัฒนาคูวิธีการใหม่อย่างต่อเนื่องโดยไม่ยกเลิกหรือถอดใจกลางคัน

3.2.2 การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง มีแนวทางดังนี้ กำหนดทิศทางการพัฒนาคูที่ชัดเจนในรูปแบบของนโยบาย แผนงาน การปรับโครงสร้าง และการนำทีมสร้างความเชื่อมั่นในพลังการเรียนรู้ร่วมของครู กระตุ้นให้กล้าคิดกล้าเปลี่ยนตนเองเพื่อเปลี่ยนแปลงพัฒนาผู้เรียน และให้การสนับสนุนการพัฒนาคูอย่างต่อเนื่อง

3.2.3 การสร้างสัมพันธภาพเชิงบวกกับครู มีแนวทางดังนี้ สร้างความเป็นกันเองคุยง่าย พบง่าย ไม่พิธีรีตอง สร้างบรรยากาศการทำงานและการอยู่ร่วมกันแบบญาติพี่น้องและใช้สัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ใช้การพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สร้างความเข้าใจมากกว่าการสั่งการ

สรุปได้ว่า การพัฒนาคูสามารถแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับองค์กร ระดับกลุ่มหรือทีม และระดับบุคคล ซึ่งแต่ละระดับนั้นมีแนวทางในการพัฒนาที่แตกต่างกันออกไป เช่น ระดับองค์กรสามารถพัฒนาคูได้โดยการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ (PLC: Professional LearningCommunity),

การใช้นวัตกรรมจิตศึกษา, PBL (Problem Based Learning), และการจัดทำแผนพัฒนาครูเป็นรายบุคคล (ID Plan) ระดับกลุ่มหรือทีม สามารถพัฒนาครูได้โดยการเพิ่มศักยภาพในด้านทักษะต่างๆ ของครูโค้ชและครูพี่เลี้ยง ระดับบุคคล สามารถพัฒนาครูได้โดยการส่งเสริมให้ครูได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และการเปลี่ยนบทบาทของผู้อำนวยการโรงเรียนในเรื่องของการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างให้กับครูและมีการสร้างสัมพันธ์ภาพเชิงบวกกับครู นอกจากนี้ การพัฒนาครูควรเริ่มจากการกำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาครู จากนั้นจึงประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูทั้ง 3 ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ (Skills) ด้านด้านคุณลักษณะ(Attribute) ซึ่งแต่ละด้านสามารถใช้วิธีการได้หลายรูปแบบ เช่น การปฐมนิเทศ การบรรยาย การอบรมฝึกปฏิบัติ การระดมสมอง การอภิปราย การฝึกอบรมแบบกรณีศึกษา การสาธิต การศึกษาดูงาน การฝึกอบรมเพื่อสุขภาพ การฝึกสอน ระบบพี่เลี้ยง และการให้คำปรึกษา เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

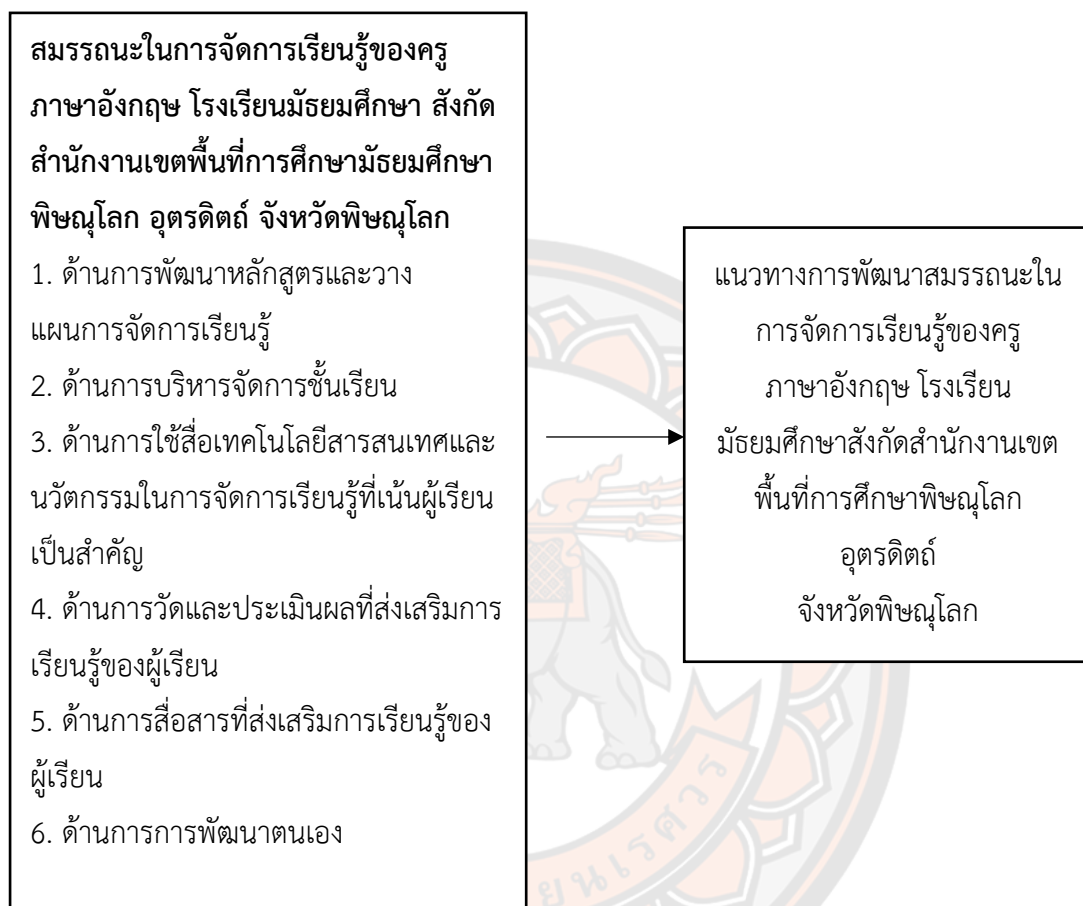
กฤษฎา ศรีสุข (2557, น. 86) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาความต้องการ พัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 พบว่า ผลการศึกษาความต้องการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 (2559, น. 14) ได้กำหนดทิศทางการจัดการศึกษาในแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2559-2562 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 พันธกิจข้อที่ 2 มุ่งมั่นพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสู่มืออาชีพ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของบุคลากร เป้าประสงค์ข้อที่ 2 ครูและบุคลากรทางการศึกษามีภาวะผู้นำ เป็นคนดี คนเก่ง มีจรรยาบรรณ ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้สื่อนวัตกรรม ภาษาต่างประเทศ และผ่านการประเมินระดับชาติ เมื่อพิจารณาในแต่ละสมรรถนะ พบว่า สมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษที่มีความต้องการ ในการพัฒนาสูงสุด ได้แก่ สมรรถนะด้านความรู้ของครูสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ สมรรถนะด้านทักษะของครูสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ส่วนสมรรถนะของครูผู้สอน ภาษาอังกฤษที่มีความต้องการพัฒนาต่ำสุด คือ สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลของครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก

เสาวภา วิชาดี (2554, น. 92-98) กล่าวว่า ในปัจจุบันนวัตกรรมและเทคโนโลยี การศึกษามีความเจริญมากขึ้นตามกระแสโลกาภิวัตน์ คำถาม ที่ว่าเทคโนโลยีอะไรจะเป็นนวัตกรรมที่ ผู้สอนให้ความสนใจและนำไปใช้กันอย่างแพร่หลายในโลก อนาคตนั้น ยังไม่สามารถหาคำตอบได้ เนื่องจากโลกเรายังเปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลาเทคโนโลยี ใหม่ๆ ก็เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่สิ่งหนึ่งที่เห็น ได้อย่างชัดเจนคือการศึกษในโลกอนาคตยังคงต้อง พึ่งพาเทคโนโลยีอย่างมาก ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึง มีความจำเป็นต้องก้าวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง อาจารย์ในมหาวิทยาลัยควรได้รับการส่งเสริมในเรื่อง ของงบประมาณทั้งการสร้างนวัตกรรมและ การใช้เทคโนโลยี ส่วนในด้านความรู้เรื่องเทคโนโลยีนั้น สถานศึกษาควรจัดฝึกอบรมหรือจัดกิจกรรม แลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องการใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อ พัฒนาการเรียนการสอนให้แก่คณาจารย์ อย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ เพื่อให้คณาจารย์สามารถใช้เทคโนโลยี เพื่อจัดการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทันยุคทันสมัยกับโลกที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

สรุปได้ว่าแนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ คือ แบบอย่างในการปฏิบัติหรือข้อมูลแนะนำเกี่ยวกับสิ่งที่ควรทำในการพัฒนาความสามารถของครู ภาษาอังกฤษ ที่ผู้บริหารสามารถนำแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมเพิ่มศักยภาพ ความสามารถของ ครูภาษาอังกฤษ ให้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรและวางแผนการจัดการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของ ผู้เรียนและด้านการพัฒนาตนเอง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พิชณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยนำเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพ 1

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

แนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน โดยมีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ปีการศึกษา 2566 จำนวน 184 คน จากโรงเรียนทั้งหมด 39 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ปีการศึกษา 2566 จำนวน 123 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างด้วยการเปิดตารางเครจซี่และมอร์แกน (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 43) และเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามสัดส่วนของครูภาษาอังกฤษในแต่ละโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก

ตาราง 2 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. โรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม	13	9
2. โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี	20	14
3. โรงเรียนจ่านกร้อง	15	1
4. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ภาคเหนือ	8	5
5. โรงเรียนวังน้ำคู้ศึกษา	1	1
6. โรงเรียนท่าทองพิทยาคม	2	1
7. โรงเรียนดอนทองวิทยาคม	2	1
8. โรงเรียนบ้านกว้างวิทยาคม	1	1
9. โรงเรียนพุทธชินราชพิทยา	11	7
10. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย	20	14
11. โรงเรียนบางระกำวิทยศึกษาศาสตร์	5	3
12. โรงเรียนชุมแสงสงครามอุดรคณาภิรักษ์อุปถัมภ์	3	2
13. โรงเรียนประชาสงเคราะห์วิทยา	6	4
14. โรงเรียนเนินกุ่มวิทยา	2	1
15. โรงเรียนบางกระทุ่มวิทยาคม	6	4
16. โรงเรียนวังทองพิทยาคม	6	4
17. โรงเรียนสฤชดีเสนาพิทยาคม	2	1
18. โรงเรียนหนองพระพิทยาคม	2	1
19. โรงเรียนทรัพย์ไพรวัลย์วิทยาคม	1	1
20. โรงเรียนบ้านกลางพิทยาคม	3	2
21. โรงเรียนเนินสะอาดพิทยาคม	2	1
22. โรงเรียนน้ำรินพิทยาคม	1	1
23. โรงเรียนวังพิถลวิทยศึกษาศาสตร์	2	1
24. โรงเรียนเนินมะปรางศึกษาวิทยา	6	4
25. โรงเรียนวังโพรงพิทยาคม	2	1
26. โรงเรียนไทรย้อยพิทยาคม	1	1

โรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
27. โรงเรียนนครไทย	9	6
28. โรงเรียนนาบัววิทยา	2	1
29. โรงเรียนนครชุมพิทยา รัชมิ่งคลาภิเษก	2	1
30. โรงเรียนนครบางยางพิทยาคม	2	1
31. โรงเรียนบ่อโพธิ์วิทยา	1	1
32. โรงเรียนยางโกลนวิทยา	1	1
33. โรงเรียนชาติตระการวิทยา	6	4
34. โรงเรียนสวนเมี่ยงวิทยา	2	1
35. โรงเรียนพรหมพิรามวิทยา	9	6
36. โรงเรียนวังมะด่านพิทยาคม	1	1
37. โรงเรียนดงประคำพิทยาคม	2	2
38. โรงเรียนวัดโบสถ์ศึกษา	3	2
39. โรงเรียนคันไช้พิทยาคม	1	1
จำนวน 39 รร.	184	123

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ชื่อโรงเรียน เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน มีลักษณะเป็นแบบเติมคำตอบและแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 6 ด้าน ข้อคำถาม จำนวน 40 ข้อ มีรายละเอียด ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรและวางแผนการจัดการเรียนรู้
2. ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน
3. ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
4. ด้านการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน
5. ด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน
6. ด้านการพัฒนาตนเอง

โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับ การพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือโดยดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการ ดังนี้

1. ศึกษารวบรวมข้อมูลต่างๆ จากงานวิจัย แนวคิด หนังสือ วารสาร เอกสาร บทความทางวิชาการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ
2. สังเคราะห์การพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ เป็น 6 ด้าน ได้แก่
 - 2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรและวางแผนการจัดการเรียนรู้
 - 2.2 ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน
 - 2.3 ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - 2.4 ด้านการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน
 - 2.5 ด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน
 - 2.6 ด้านการพัฒนาตนเอง
3. กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรและวางแผนการจัดการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน และด้านการพัฒนาตนเอง
4. เขียนนิยามศัพท์เฉพาะและสร้างข้อคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัยในครั้งนี้
5. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อรับคำแนะนำและทำการปรับปรุงแก้ไข
6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเรียบร้อยแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และปรับปรุงแก้ไขให้แบบสอบถามมีคุณภาพสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ
7. นำผลการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ในการวัด (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS) จากนั้นเลือกข้อคำถามเฉพาะที่มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.50 - 1.00 มาใช้ซึ่งปรากฏว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00
8. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Ty out) กับครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ฉบับ จากนั้นนำผลที่ได้จากการไปทดลองใช้มาหาคุณภาพของเครื่องมือโดยการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ซึ่งทดสอบความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970, น. 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .970

9. นำแบบสอบถามไปจัดพิมพ์แล้วนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนซึ่งวิธีการดังนี้

1. ผู้วิจัยยื่นขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ถึงผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา พิชณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บ รวบรวมข้อมูลจากครูภาษาอังกฤษ

2. ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์และแบบสอบถาม ซึ่งมีการระบุวันรับแบบสอบถาม คืน ทั้งหมดจำนวน 123 ฉบับ ถึงครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พิชณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ทางไปรษณีย์ พร้อมทั้งสอดซองเปล่าติดแสตมป์และจำหน่ายซอง ถึงผู้วิจัยเพื่อความสะดวกในการจัดส่งกลับคืนให้ผู้วิจัย

3. ผู้วิจัยตรวจสอบจำนวนและความถูกต้องของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน ซึ่งผู้วิจัย ได้ส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 123 ฉบับ ได้รับฉบับที่สมบูรณ์กลับคืน จำนวน 123 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์มา วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จ โดยดำเนินการ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ และ ร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยแปลความหมายค่าเฉลี่ย สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ กำหนดเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, น. 121)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
จำนวน 5 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (purposive Selection) มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาเอก ปริญญาโทหรือเทียบเท่า มีวิทยฐานะ
ชำนาญการพิเศษ มีคุณวุฒิทางการศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ มีความรู้และประสบการณ์ ในการจัดการ
เรียนรู้ภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์ทางการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 1 คน
2. เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย ซึ่งมีความรู้ และประสบการณ์ด้านภาษาอังกฤษมาแล้วไม่น้อย
กว่า 3 ปี จำนวน 2 คน
3. ครูภาษาอังกฤษที่เป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณวุฒิทางการศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ มีความรู้
และประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่น้อยกว่า 10 ปี มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
และมีผลงานเคยได้รับรางวัลด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากหน่วยงานต่าง ๆ จำนวน 1 คน
4. ศึกษานิเทศก์ที่ปฏิบัติหน้าที่ดูแลกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีคุณสมบัติ
เป็นผู้ดำรงตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ มีวิทยฐานะชำนาญการ และมีประสบการณ์ในการนิเทศครูผู้สอน
และจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะ
ในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ แนวทางการพัฒนา
สมรรถนะในการจัดการเรียนการสอน ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ โดยเลือกจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3 ด้าน ขั้นตอน
ที่ 1 มาสร้างแบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ มีลักษณะเป็นแบบเติมคำตอบ

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ มีลักษณะเป็นแบบ
สัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) จำนวน 3 ด้าน ด้านละ 2 ข้อ รวมทั้งสิ้น
6 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร หลักการสัมภาษณ์ การสร้างคำถาม เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือให้ครอบคลุมขอบเขตเนื้อหาตามที่กำหนด
2. สร้างคำถามในการสัมภาษณ์ โดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร และข้อมูลจาแบบสอบถามสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จากข้อการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย และสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมจากการศึกษา ในขั้นตอนที่ 1
3. นำแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา
4. จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ที่สมบูรณ์ และเตรียมนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยวิธีการดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์
2. ผู้วิจัยติดต่อกับผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์เป็นรายบุคคล นัดวัน และเวลาในการสัมภาษณ์
3. ดำเนินการสัมภาษณ์ตามแนวประเด็นที่กำหนดไว้ในแบบสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาสังเคราะห์ข้อมูลเป็นความเรียงแบบพรรณนา แล้วสรุปประเด็นเนื้อหาข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการนำเสนอผลการวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลกผู้วิจัยได้นำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับผลการวิจัยเป็น 2 ตอน ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาศมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ครูภาษาอังกฤษโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.2 ผลการศึกษาศมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก

ตอนที่ 2 ผลศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนการสอนของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 2 แสดงแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา
และประสบการณ์การทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ จำแนกเป็น		
เพศชาย	51	41.46
เพศหญิง	72	58.54
รวม	123	100.00
2. ระดับการศึกษา จำแนกเป็น		
ปริญญาตรี	85	69.11
สูงปริญญาตรี	38	30.89
รวม	123	100.00
3. ประสบการณ์การทำงาน จำแนกเป็น		
น้อยกว่า 10 ปี	67	54.47
10-20 ปี	42	34.15
มากกว่า 20 ปี	14	11.38
รวม	123	100.00

จากตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ครูภาษาอังกฤษ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 123 คน แบ่งเป็น เพศชายจำนวน 51 คน คิดเป็น ร้อยละ 41.46 และเพศหญิง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 58.54 การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 69.11 และจบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 30.89 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 54.47 ประสบการณ์การทำงาน 10 - 20 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 34.15 และประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 11.38

1.2 ผลการศึกษาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก

จากการใช้แบบสอบถามเพื่อสอบถามถึงสภาพของการปฏิบัติงาน ในด้านการจัดการเรียนรู้ครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก เพื่อนำมาวิเคราะห์ผลได้ผลปรากฏ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติตามสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวม

สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านที่ 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรและวางแผนการจัดการเรียนรู้	4.18	0.58	มาก
ด้านที่ 2 ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน	3.51	0.71	มาก
ด้านที่ 3 ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.30	0.71	ปานกลาง
ด้านที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน	3.80	0.61	มาก
ด้านที่ 5 ด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน	3.20	0.69	ปานกลาง
ด้านที่ 6 ด้านการพัฒนาตนเอง	2.51	0.82	ปานกลาง
โดยรวม	3.42	0.69	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า ระดับการปฏิบัติตามสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สมรรถนะหลักด้านการพัฒนาหลักสูตรและวางแผนการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) รองลงมา คือ สมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สมรรถนะด้านการพัฒนาตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.51$) ตามลำดับ

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานตามสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ด้านที่ 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรและวางแผนการจัดการเรียนรู้

สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านที่ 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรและวางแผนการจัดการเรียนรู้			
1.1 วิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 แล้วนำมาสร้างคำอธิบายรายวิชา	3.55	0.57	มาก
1.2 การจัดทำโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษและออกแบบหน่วยการเรียนรู้	4.41	0.57	มาก
1.3 ศึกษารูปแบบการเรียนการสอน วิธีการสอน และเทคนิค การสอนวิชาภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับเนื้อหา	3.46	0.70	ปานกลาง
1.4 กำหนดวัตถุประสงค์ที่เน้นการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประยุกต์ ริเริ่ม เหมาะสมกับหลักสูตร มาตรฐานสาระการเรียนรู้	4.42	0.57	มาก
1.5 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษอย่างหลากหลายเหมาะสม สอดคล้องกับวัย และความต้องการของผู้เรียน	4.44	0.55	มาก
1.6 วางแผน ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษ	4.44	0.55	มาก
1.7 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบอย่าง สอดคล้องเชื่อมโยงกัน	4.45	0.56	มาก
โดยรวม	4.18	0.58	มาก

จากตาราง 4 พบว่า ระดับการปฏิบัติตามสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ ด้านการพัฒนาหลักสูตรและวางแผนการจัดการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติ มาก ($\bar{X} = 4.15$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก ได้แก่ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบอย่างสอดคล้องเชื่อมโยงกัน ($\bar{X} = 4.45$) รองลงมา คือ วางแผน ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.44$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ศึกษารูปแบบการเรียนการสอน วิธีการสอน และเทคนิค การสอนวิชาภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับเนื้อหา ($\bar{X} = 3.46$) ตามลำดับ

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานตามสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ด้านที่ 2 ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน

สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านที่ 2 ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน			
2.1 ความสามารถในการบริหารจัดการห้องเรียน หรือห้องปฏิบัติการทางภาษาให้มีคุณภาพ มีความปลอดภัย และสะอาด	3.52	0.67	มาก
2.2 ความสามารถในการอธิบายและปฏิบัติกิจกรรมสาธิตตัวอย่างให้ผู้เรียนก่อนลงมือปฏิบัติกิจกรรม	3.55	0.70	มาก
2.3 การเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน	3.37	0.65	ปานกลาง
2.4 บริหารจัดการให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.46	0.70	ปานกลาง
2.5 เมื่อผู้เรียนเกิดข้อสงสัย สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน และสามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไปได้	3.51	0.74	มาก
2.6 จัดบรรยากาศให้เหมาะสมต่อกิจกรรมการเรียนรู้และให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เช่น มีมุมแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ในห้องเรียน	3.62	0.78	มาก
2.7 จัดสภาพของห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น การจัดโต๊ะเป็นกลุ่ม โต๊ะเป็นรูปตัวยู อื่นๆ	3.54	0.72	มาก
โดยรวม	3.51	0.71	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ระดับการปฏิบัติตามสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติ มาก ($\bar{X} = 3.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก ได้แก่ จัดบรรยากาศให้เหมาะสมต่อกิจกรรมการเรียนรู้และให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เช่น มีมุมแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ในห้องเรียน ($\bar{X} = 3.62$) รองลงมา คือ ความสามารถในการอธิบายและปฏิบัติกิจกรรมสาธิตตัวอย่างให้ผู้เรียนก่อนลงมือปฏิบัติกิจกรรม ($\bar{X} = 3.55$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ($\bar{X} = 3.37$) ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานตามสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ด้านที่ 3 ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านที่ 3 ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ			
3.1 การศึกษา วิเคราะห์สภาพปัญหา การใช้และการประเมินคุณภาพสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.37	0.65	ปานกลาง
3.2 การจัดหาสื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ทันสมัยอย่างหลากหลายเพื่อใช้ในการเรียนการสอน	3.46	0.70	ปานกลาง
3.3 การเลือกใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ผ่านการประเมินคุณภาพทางวิชาการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	3.51	0.74	ปานกลาง
3.4 การเลือกใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับวัย และประสบการณ์ของผู้เรียน	3.46	0.68	ปานกลาง
3.5 มีการประเมินผล การผลิต จัดหา พัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษาอย่างต่อเนื่อง	3.48	0.68	ปานกลาง
3.6 การเลือกสื่อการสอนที่มีวิธีการใช้งาน เก็บรักษา และบำรุงรักษา ได้สะดวก	2.50	0.82	น้อย
โดยรวม	3.30	0.71	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า ระดับการปฏิบัติตามสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การเลือกใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ผ่านการประเมินคุณภาพทางวิชาการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.51$) รองลงมาคือ มีการประเมินผล การผลิต จัดหา พัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.48$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การจัดหาสื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ทันสมัยอย่างหลากหลายเพื่อใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.46$) ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานตามสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ด้านที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน			
4.1 มีการออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และผู้เรียน	4.41	0.57	มาก
4.2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวัดและประเมินผล	4.41	0.57	มาก
4.3 การนำเครื่องมือวัดและประเมินผลไปใช้ในการประเมินผู้เรียนได้ อย่างถูกต้องเหมาะสม	3.51	0.56	มาก
4.4 การระวังในการใช้เครื่องมือไม่ให้เกิดความคลาดเคลื่อนหรือความ ผิดพลาดของการวัด	3.52	0.57	มาก
4.5 มีการวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง	4.41	0.57	มาก
4.6 นำผลการประเมินการเรียนรู้มาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้	2.51	0.82	ปานกลาง
โดยรวม	3.80	0.61	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ระดับการปฏิบัติตามสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ ด้านการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก ได้แก่ มีการออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และผู้เรียน ($\bar{X} = 4.41$) รองลงมาคือ การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.41$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ นำผลการประเมินการเรียนรู้มาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.51$) ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานตามสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ด้านที่ 5 ด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านที่ 5 ด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน			
5.1 การใช้คำพูดที่เข้าใจง่าย กระตุ้นในการถ่ายทอดความรู้ สู่ผู้เรียน	3.52	0.57	มาก
5.2 ออกเสียงภาษาอังกฤษที่ชัดเจน ฟังชัด ผู้เรียนเข้าใจ	2.50	0.82	น้อย
5.3 ใช้คำพูดสื่อสารในการมอบหมายงานด้วยถ้อยคำที่ชัดเจนและ ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามได้	3.51	0.56	มาก
5.4 สื่อสารกับผู้เรียนด้วยภาษาอังกฤษและผู้เรียนสามารถตอบโต้ได้	2.50	0.82	น้อย
5.5 การสร้างบุคลิกภาพที่เหมาะสม มีชีวิตชีวา ยิ้มแย้มแจ่มใส เพื่อเสริมสร้างการติดต่อสื่อสาร	4.41	0.57	มาก
5.6 การแก้ปัญหาอุปสรรคในการสื่อสารระหว่างปฏิบัติกิจกรรมให้ เกิดประสิทธิภาพ	3.46	0.68	ปานกลาง
5.7 การใช้คำพูดกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีส่วนร่วม ในการสื่อสาร	2.50	0.82	น้อย
โดยรวม	3.20	0.69	ปานกลาง

จากตาราง 8 พบว่า ระดับการปฏิบัติตามสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ ด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก ได้แก่ การสร้างบุคลิกภาพที่เหมาะสม มีชีวิตชีวา ยิ้มแย้มแจ่มใส เพื่อเสริมสร้างการติดต่อสื่อสาร ($\bar{X} = 4.41$) รองลงมาคือ การใช้คำพูดที่เข้าใจง่าย กระตุ้นในการถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียน ($\bar{X} = 3.52$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การใช้คำพูดกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีส่วนร่วมในการสื่อสาร ($\bar{X} = 2.50$) ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติงานตามสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ด้านที่ 6 ด้านการพัฒนาตนเอง

สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านที่ 6 ด้านการพัฒนาตนเอง			
6.1 พัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา รายวิชา ภาษาอังกฤษ	2.72	0.74	ปานกลาง
6.2 พัฒนาตนเองในด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร	2.54	0.80	ปานกลาง
6.3 พัฒนาตนเองด้านทักษะการฟัง เช่น การฟังเพลง การดู ภาพยนตร์ เป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น	2.42	0.86	น้อย
6.4 พัฒนาตนเองด้านทักษะการพูด เช่น พูดสื่อสารกับคนชาวชาติ การทำคลิปการสอนเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น	2.38	0.88	น้อย
6.5 พัฒนาตนเองด้านทักษะการอ่าน เช่น การอ่านหนังสือ บทความ นิยาย หรือหนังสือพิมพ์ ภาษาอังกฤษ เป็นต้น	2.50	0.82	น้อย
6.6 พัฒนาตนเองด้านทักษะการเขียน เช่น การเขียนบทความ เขียน สถานการณ์ หรือการเขียนตอบ เป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น	2.45	0.85	น้อย
6.7 การพัฒนาตนเองในด้านของบุคลิกภาพในการพูด การสัมภาษณ์ เป็นภาษาอังกฤษ	2.55	0.80	ปานกลาง
โดยรวม	2.51	0.82	ปานกลาง

จากตาราง 9 พบว่า ระดับการปฏิบัติตามสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ ด้านการพัฒนาตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ พัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา รายวิชาภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.72$) รองลงมาคือ การพัฒนาตนเองในด้านของบุคลิกภาพในการพูด การสัมภาษณ์ เป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.55$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ พัฒนาตนเองด้านทักษะการพูด เช่น พูดสื่อสารกับคนชาวชาติ การทำคลิปการสอนเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น ($\bar{X} = 2.38$) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก

ตาราง 10 แสดงการสรุปแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ด้านการพัฒนา
ตนเอง

แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ครูภาษาอังกฤษ โรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก			ผู้รับผิดชอบ/ ผู้ปฏิบัติ
การพัฒนา ในขณะปฏิบัติงาน (On the job training)	การพัฒนานอกเหนือจาก การปฏิบัติงาน (Off the job training)	การพัฒนาตนเอง (Self Development)	
	2. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษให้กับครู	3. จัดหาสื่อการเรียนรู้ ออนไลน์ให้ครูสามารถเข้า ศึกษาเรียนรู้เพื่อให้ครู ภาษาอังกฤษได้ศึกษาและ พัฒนาตนเอง ได้ทุกที่ทุก เวลา	สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษา
1. ส่งเสริมให้ครูผู้สอน ภาษาอังกฤษได้พัฒนา ตนเองตามความสนใจ		4. สร้างชุมชนแห่งการ เรียนรู้ทาวชิพ (PLC) ให้ครูกลุ่มสาระ ภาษาต่างประเทศ ให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือการขยายผลให้ครูใน กลุ่มสาระเมื่อได้รับการ อบรมหรือพัฒนาตนเอง ทางด้านใดด้านหนึ่ง	ผู้บริหาร สถานศึกษา

ตาราง 11 แสดงการสรุปแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ด้านการ
สื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ครูภาษาอังกฤษ โรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก			ผู้รับผิดชอบ/ ผู้ปฏิบัติ
การพัฒนา ในขณะปฏิบัติงาน (On the job training)	การพัฒนานอกจากการ ปฏิบัติงาน (Off the job training)	การพัฒนาตนเอง (Self Development)	
	3. จัดให้มีการอบรมเชิง ปฏิบัติการในการพัฒนา ทักษะด้านการสื่อสารให้กับ ครูภาษาอังกฤษในสังกัด		สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา
1. ส่งเสริมให้ครูและ นักเรียนมีการทักทาย สื่อสารภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวัน เช่น คำทักทาย หรือ สั่ง อาหาร การส่งงานครู 2. มีการเสริมแรง ทางบวกเมื่อครูใช้ ภาษาอังกฤษในการ สื่อสารในโรงเรียน	4. มอบเกียรติบัตรให้กับครู ที่ใช้ภาษาอังกฤษในการ สื่อสารกับนักเรียน	5. ส่งเสริมให้ครูผู้สอน ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ให้พัฒนาตนเองในด้าน ต่างๆ 6. สร้างชุมชนแห่งการ เรียนรู้ทวิวิชาชีพ (PLC) เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เกี่ยวกับ ปัญหาด้านการ สื่อสารของครูผู้สอนใน กลุ่มสาระเพื่อหา แนวทางร่วมกัน	ผู้บริหาร สถานศึกษา

ตาราง 12 แสดงการสรุปแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก			ผู้รับผิดชอบ/ ผู้ปฏิบัติ
การพัฒนา ในขณะปฏิบัติงาน (On the job training)	การพัฒนาจากการ ปฏิบัติงาน (Off the job training)	การพัฒนาตนเอง (Self Development)	
	2. จัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการการสร้างสื่อเทคโนโลยี และนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ 3. จัดให้มีการประกวดสื่อนวัตกรรมการสอนในองค์กรหลายๆ ระดับ		สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
1. กำหนดหรือมอบหมายเกี่ยวกับการใช้สื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรม ในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษและมีการนิเทศ ติดตาม การใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมของครู	4. จัดให้มีการประกวดแข่งขันนำเสนอผลงานการใช้ใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรม ในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ	6. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ศึกษาวิธีการเลือกใช้สื่อการสอนจากตำรา บทความ วิจัย และสื่อออนไลน์ 7. สร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับ สื่อ เทคโนโลยี สารสนเทศ นวัตกรรม กับครูที่มีความชำนาญ หรือครูในกลุ่มสาระ ที่มีความรู้และประสบการณ์	ผู้บริหารสถานศึกษา

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยขอนำเสนอสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก

ผลการศึกษาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ระดับการปฏิบัติ ที่อยู่ในลำดับต่ำสุด 3 ลำดับ เพื่อนำไปศึกษาแนวทางในการพัฒนา ได้แก่ สมรรถนะด้านการพัฒนาตนเอง สมรรถนะด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน และสมรรถนะด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านการพัฒนาหลักสูตรและวางแผนการจัดการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบอย่างสอดคล้องเชื่อมโยงกัน วางแผน ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษอย่างหลากหลายเหมาะสมสอดคล้องกับวัย และความต้องการของผู้เรียน การกำหนดวัตถุประสงค์ที่เน้นการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประยุกต์ ริเริ่มเหมาะสมกับหลักสูตร มาตรฐานสาระการเรียนรู้ การจัดทำโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษและออกแบบหน่วยการเรียนรู้ และการวิเคราะห์หลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช

2551 แล้วนำมาสร้างคำอธิบายรายวิชา ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง ได้แก่ ศึกษารูปแบบ การเรียนการสอน วิธีการสอน และเทคนิค การสอนวิชาภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับเนื้อหา

ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ จัดบรรยากาศให้เหมาะสมต่อกิจกรรมการเรียนรู้และให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เช่น มีมุมแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ในห้องเรียน ความสามารถในการอธิบายและปฏิบัติกิจกรรมสาธิตตัวอย่างให้ผู้เรียนก่อนลงมือปฏิบัติกิจกรรม การจัดสภาพของห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น การจัดโต๊ะเป็นกลุ่ม โต๊ะเป็นรูปตัวยู อื่นๆ ความสามารถในการบริหารจัดการห้องเรียน หรือห้องปฏิบัติการทางภาษาให้มีคุณภาพ มีความปลอดภัย และสะอาด และการเมื่อผู้เรียนเกิดข้อสงสัย สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนและสามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไปได้ ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ บริหารจัดการให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การเลือกใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ผ่านการประเมินคุณภาพทางวิชาการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ มีการประเมินผล การผลิต จัดหา พัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษาอย่างต่อเนื่อง การจัดหาสื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ทันสมัยอย่างหลากหลายเพื่อใช้ในการเรียนการสอน การเลือกใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับวัยและประสบการณ์ของผู้เรียน และการศึกษา วิเคราะห์ สภาพปัญหา การใช้และการประเมินคุณภาพสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับ น้อย ได้แก่ การเลือกสื่อการสอนที่มีวิธีการใช้งาน เก็บรักษา และบำรุงรักษาได้สะดวก

ด้านการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ มีการออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และผู้เรียน การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวัดและประเมินผล และมีการวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง การระวังในการใช้เครื่องมือไม่ให้เกิด

ความคลาดเคลื่อนหรือความผิดพลาดของการวัด และการนำเครื่องมือวัดและประเมินผลไปใช้ในการประเมินผู้เรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง ได้แก่ นำผลการประเมินการเรียนรู้มาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้

ด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การสร้างบุคลิกภาพที่เหมาะสม มีชีวิตชีวา ยิ้มแย้มแจ่มใส เพื่อเสริมสร้างการติดต่อสื่อสาร การใช้คำพูดที่เข้าใจง่าย กระชับรัดกุมในการถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียน ใช้คำพูดสื่อสารในการมอบหมายงานด้วยถ้อยคำที่ชัดเจนและผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามได้ ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง ได้แก่ การแก้ปัญหาอุปสรรคในการสื่อสารระหว่างปฏิบัติกิจกรรมให้เกิดประสิทธิภาพ ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับ น้อย เรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ออกเสียงภาษาอังกฤษที่ชัดเจน ฟังชัด ผู้เรียนเข้าใจ การสื่อสารกับผู้เรียนด้วยภาษาอังกฤษและผู้เรียนสามารถตอบโต้ได้ และการการใช้คำพูดกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีส่วนร่วมในการสื่อสาร

ด้านการพัฒนาตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ พัฒนาตนเองให้มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา รายวิชาภาษาอังกฤษ การพัฒนาตนเองในด้านของบุคลิกภาพในการพูด การสัมภาษณ์ เป็นภาษาอังกฤษ และพัฒนาตนเองในด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับ น้อย เรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ พัฒนาตนเองด้านทักษะการอ่าน เช่น การอ่านหนังสือ บทความ นิยาย หรือหนังสือพิมพ์ ภาษาอังกฤษ เป็นต้น การพัฒนาตนเองด้านทักษะการเขียน เช่น การเขียนบทความ เขียนสถานการณ์ หรือการเขียนตอบ เป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น การพัฒนาตนเองด้านทักษะการฟัง เช่น การฟังเพลง การดูภาพยนตร์ เป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น และการพัฒนาตนเองด้านทักษะการพูด เช่น พูดสื่อสารกับคนต่างชาติ การทำคลิปการสอน เป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น

ตอนที่ 2 ผลศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก พบว่าสมรรถนะที่ครูมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย และต้องหาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน และด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และเมื่อพิจารณาแนวทางในการพัฒนารายด้าน ได้ผลปรากฏ ดังนี้

2.1 สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ ด้านการพัฒนาตนเอง พบแนวทางในการพัฒนา ได้แก่ 1) ส่งเสริมให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษได้พัฒนาตนเองตามความสนใจ 2) จัดอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้กับครู 3) จัดหาสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ให้ครูสามารถเข้าศึกษาเรียนรู้เพื่อให้ครูภาษาอังกฤษได้ศึกษาและพัฒนาตนเอง ได้ทุกที่ทุกเวลา และ 4) สร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ให้ครูกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือการขยายผลให้ครูในกลุ่มสาระเมื่อได้รับการอบรมหรือพัฒนาตนเองทางด้านใดด้านหนึ่ง

2.2 สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ ด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน พบแนวทางในการพัฒนา ได้แก่ 1) การส่งเสริมให้ครูและนักเรียนมีการทักทาย สื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เช่น คำทักทาย หรือ สั่งอาหาร การส่งงานครู 2) มีการเสริมแรงทางบวกเมื่อครูใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในโรงเรียน 3) จัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการในการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารให้กับครูภาษาอังกฤษในสังกัด 4) มอบเกียรติบัตรให้กับครูที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับนักเรียน 5) ส่งเสริมให้ครูผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ให้พัฒนาตนเองในด้านต่างๆ และ 6) สร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับปัญหาด้านการสื่อสารของครูผู้สอนในกลุ่มสาระเพื่อหาแนวทางร่วมกัน

2.3 สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบแนวทางในการพัฒนา ได้แก่ 1) กำหนดหรือมอบหมายเกี่ยวกับการใช้สื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรม ในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษและมีการนิเทศ ติดตาม การใช้สื่อ เทคโนโลยีและนวัตกรรมของครู 2) จัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการ

การสร้างสื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ 3) จัดให้มีการประกวด สื่อ นวัตกรรมการสอนในองค์กรหลายๆ ระดับ 4) จัดให้มีการประกวดแข่งขัน นำเสนอผลงานการใช้สื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรม ในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ 5) ส่งเสริมให้ครูผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ศึกษาวิธีการเลือกใช้สื่อการสอนจากตำรา บทความ วิจัย และสื่อออนไลน์ และ 6) สร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับ สื่อ เทคโนโลยี สารสนเทศ นวัตกรรม กับครูที่มีความชำนาญ หรือครูในกลุ่มสาระ ที่มีความรู้และประสบการณ์

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก

ผลการศึกษาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ครูมีระดับการปฏิบัติน้อย ในด้านสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเอง สมรรถนะด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน และสมรรถนะด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นจึงต้องมีการศึกษาแนวทาง และมีความต้องการในการพัฒนา ทั้งนี้เนื่องจาก ครูตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาตนเองอย่าง ต่อเนื่องให้ทันการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมไทย เพราะครูคือบุคลากรในสถานศึกษา ทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีหน้าที่ในการอบรม สั่งสอน ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้แก่ศิษย์ ให้มีความเจริญงอกงามทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา (ธราญา จิตรขญาวนิช, 2560, น. 113, สันติ บุญภิรมย์, 2557, น. 3) อันจะนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศซึ่งมีภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ถูกกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการศึกษา ค้นคว้า แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และประกอบธุรกิจ เสริมสร้างศักยภาพผู้เรียน ทักษะที่จำเป็นในศตวรรษ ที่ 21 ซึ่งสอดคล้องกับ กฎหมาย ศรีสุข (2557, น. 86) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาความต้องการ พัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 พบว่า ผลการศึกษาความต้องการพัฒนาสมรรถนะ

ประจำสาขางานครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 (2559, น. 14) ได้กำหนดทิศทางการจัดการศึกษาในแผน พัฒนาคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2559-2562 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 พันธกิจข้อที่ 2 มุ่งมั่นพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสู่มืออาชีพ และเสริมสร้าง คุณภาพชีวิตของบุคลากร เป้าประสงค์ข้อที่ 2 ครูและบุคลากรทางการศึกษามีภาวะผู้นำ เป็นคนดี คนเก่ง มีจรรยาบรรณ ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้สื่อ นวัตกรรม ภาษาต่างประเทศ และผ่านการประเมิน ระดับชาติ เมื่อพิจารณาในแต่ละสมรรถนะ พบว่า สมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษที่มีความต้องการ ในการพัฒนาสูงสุด ได้แก่ สมรรถนะด้านความรู้ ของครูสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ สมรรถนะด้านทักษะของครูสอน ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ส่วนสมรรถนะของครูสอน ภาษาอังกฤษที่มีความต้องการพัฒนาต่ำสุด คือ สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลของครูสอน ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 2 ผลศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก

สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ ด้านการพัฒนาตนเอง พบแนวทางในการพัฒนา ได้แก่

- 1) ส่งเสริมให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษได้พัฒนาตนเองตามความสนใจ
- 2) จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้กับครู
- 3) จัดหาสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ให้ครูสามารถเข้าศึกษา เรียนรู้เพื่อให้ครูภาษาอังกฤษได้ศึกษาและพัฒนาตนเอง ได้ทุกที่ทุกเวลา และ
- 4) สร้างชุมชนแห่ง การเรียนรู้ทวิวิชาชีพ (PLC) ให้ครูกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือการ ขยายผลให้ครูในกลุ่มสาระเมื่อได้รับการอบรมหรือพัฒนาตนเองทางด้านใดด้านหนึ่ง ทั้งนี้เนื่องจาก ครูจะต้องเป็นผู้พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณภาพทั้งด้านความรู้ ทักษะ จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนา ตนเองในด้านต่างๆ ให้มีการพัฒนาอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการ การข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (2553 : 30) กล่าวถึงการศึกษาค้นคว้า ติดตามความรู้ และข่าวสารใหม่ ๆ ทางวิชาการ ดังนี้ 1) การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ติดตามองค์ความรู้ใหม่ ๆ ทางวิชาการ และวิชาชีพ 2) การสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมในการพัฒนาองค์กรวิชาชีพ 3) การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสร้างเครือข่าย ประกอบด้วยรายการพฤติกรรมที่สำคัญ ดังนี้ 1) การศึกษาค้นหาความรู้ มุ่งมั่นในการแสวงหาโอกาสพัฒนาตนเอง ด้วยวิธีที่หลากหลาย เช่น

การเข้าร่วมประชุม/สัมมนา การศึกษาดูงาน การค้นคว้าด้วยตัวเอง 2) รวบรวม สังเคราะห์ ความรู้จัก เป็นหมวดหมู่ และปรับปรุงให้ ทันสมัย 3) สร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้องค์กรและวิชาชีพ 4) แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง และพัฒนางาน 5) ให้คำปรึกษา แนะนำ นิเทศ และถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ทาง วิชาชีพแก่ผู้อื่น 6) มีการขยายผลโดยสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ และสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (2553) กล่าวถึงการศึกษาค้นคว้า ติดตามความรู้ และข่าวสารใหม่ ๆ ทางวิชาการ ดังนี้ 1) การเข้าร่วมประชุม/สัมมนา 2) การศึกษาดูงาน 3) การค้นคว้าด้วยตัวเอง 4) การติดตามข่าวสารด้านวิชาการทางหนังสือพิมพ์ หนังสือราย สัปดาห์ วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์ต่าง ๆ 2.3 ด้านการสร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรมในการพัฒนาองค์กร และวิชาชีพ พบว่าข้อที่มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุดสามอันดับแรก คือ ครูมีการทดลองใช้นวัตกรรมก่อนนำไปใช้ปฏิบัติจริง ครูมีการสร้างต้นแบบนวัตกรรมโดยอาศัยกระบวนการคิดระดับสูงก่อนนำไปปฏิบัติจริง และครูมีการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ในการสร้างองค์ความรู้ ตามลำดับ

สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ ด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนพบว่า แนวทางในการพัฒนา ได้แก่ 1) การส่งเสริมให้ครูและนักเรียนมีการทักทาย สื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เช่น คำทักทาย หรือ สั่งอาหาร การส่งงานครู 2) มีการเสริมแรงทางบวกเมื่อครูใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในโรงเรียน 3) จัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการในการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารให้กับครูภาษาอังกฤษในสังกัด 4) มอบเกียรติบัตรให้กับครูที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับนักเรียน 5) ส่งเสริมให้ครูผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ให้พัฒนาตนเองในด้านต่างๆ และ 6) สร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับ ปัญหาด้านการสื่อสารของครูผู้สอนในกลุ่มสาระเพื่อหาแนวทางร่วมกัน ทั้งนี้ เนื่องจากครูจะต้องเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ให้กับผู้เรียนดังนั้นการสื่อสารเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนรับสารจากครูได้อย่างถูกต้อง ไม่เกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิภา ไชยวงศ์ (2553: 76) เรื่อง การใช้การสอนแบบชักชวนร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อเพิ่มพูนการฟัง และพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารและลดความวิตกกังวลของนักเรียนในชมรมมัคคุเทศก์น้อย ที่ว่า กิจกรรมบทบาทสมมติทำให้สามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นธรรมชาติมากขึ้น ภาษาที่พูดมีความถูกต้องและนักเรียนสามารถสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว ซึ่งกิจกรรมบทบาท สมมติ เป็นเทคนิคการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการฟัง

และพูดของนักเรียนได้เป็นอย่างดี และสอดคล้องกับการศึกษาของ จรินทร์ธร ภัทรพงศ์โอฬาร (2560) เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 พบว่า ทักษะการพูด ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2560 ด้วยชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงได้ผลสัมฤทธิ์ในระดับที่น่าพอใจ นักศึกษามีทักษะการพูด ออกเสียงดีขึ้น ทั้งนี้ การอ่านเป็นทักษะที่จะสัมฤทธิ์ได้จะต้องกระทำอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบแนวทางในการพัฒนา ได้แก่ 1) กำหนดหรือมอบหมายเกี่ยวกับการใช้สื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรม ในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษและมีการนิเทศติดตาม การใช้สื่อ เทคโนโลยีและนวัตกรรมของครู 2) จัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการการสร้างสื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ 3) จัดให้มีการประกวดสื่อ นวัตกรรมการสอนในองค์กรหลายๆ ระดับ 4) จัดให้มีการประกวดแข่งขัน นำเสนอผลงานการใช้ใช้สื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรม ในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ 5) ส่งเสริมให้ครูผู้สอนในรายวิชา ภาษาอังกฤษ ศึกษาวิธีการเลือกใช้สื่อการสอนจากตำรา บทความ วิจัย และสื่อออนไลน์ และ 6) สร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับ สื่อ เทคโนโลยี สารสนเทศ นวัตกรรม กับครูที่มีความชำนาญ หรือครูในกลุ่มสาระ ที่มีความรู้และประสบการณ์ ทั้งนี้ เนื่องจากการพัฒนา ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 ยังมีข้อจำกัดอยู่บางประการ เช่น ยังไม่มีการจัดอบรมเชิง ปฏิบัติการในหัวข้อดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอ สถานศึกษามิงบประมาณจำกัด ในการจัดซื้อสื่อและ โสตทัศนูปกรณ์ในการจัดการเรียนรู้ สถานศึกษาไม่อนุญาตให้นักเรียนนำ โทรศัพท์มาโรงเรียน เป็นต้น ซึ่งตัวอย่างดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดของครูในการฝึกทักษะการใช้ สื่อเทคโนโลยีและ นวัตกรรมที่ได้ศึกษามา ส่งผลให้การใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ ของครูสอนภาษาอังกฤษยังทำได้ไม่ด้นัก สอดคล้องกับ เสาวภา วิชาติ (2554, น. 92-98) กล่าวว่า ในปัจจุบันนวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษามีความเจริญมากขึ้นตาม กระแสโลกาภิวัตน์ คำถาม ที่ว่าเทคโนโลยีอะไรจะเป็นนวัตกรรมที่ผู้สอนให้ความสนใจและนำไปใช้กัน อย่างแพร่หลายในโลก อนาคตนั้น ยังไม่สามารถหาคำตอบได้ เนื่องจากโลกเรายังเปลี่ยนแปลงไป ตลอดเวลาเทคโนโลยี ใหม่ๆ ก็เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่สิ่งหนึ่งที่เห็นได้อย่างชัดเจนคือการศึกษาใน

โลกอนาคตยังคงต้องพึ่งพาเทคโนโลยีอย่างมาก ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงมีความจำเป็นต้องก้าวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง อาจารย์ในมหาวิทยาลัยควรได้รับการส่งเสริมในเรื่องของงบประมาณทั้งการสร้างนวัตกรรมและ การใช้เทคโนโลยี ส่วนในด้านความรู้เรื่องเทคโนโลยีนั้น สถานศึกษาควรจัดฝึกอบรมหรือจัดกิจกรรม แลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องการใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้แก่คณาจารย์ อย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ เพื่อให้คณาจารย์สามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อจัดการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทันยุคทันสมัยกับโลกที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรนำผลจากการศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษไปกำหนดเป็นนโยบายในการยกระดับความสามารถของครูสอนภาษาอังกฤษประชุมชี้แจงผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อสร้างความเข้าใจ เป้าหมายและแนวทาง การพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษ นำไปสู่การปฏิบัติโดยจัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ และมีการติดตาม ประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำผลจากการศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษไปเป็นแนวทางในการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีเพื่อวางแผนการบริหารงานบุคลากรและจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการตามโครงการในสถานศึกษาอย่างเหมาะสม ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูสอนภาษาอังกฤษเข้ารับการอบรมพัฒนาตนเองทุกปีเพื่อนำความรู้ จากการอบรมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ สร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ ทางวิชาชีพ (PLC) ในสถานศึกษาให้ครูสอนภาษาอังกฤษร่วมมือกันแก้ปัญหาที่พบเจอในชั้นเรียน แลกเปลี่ยนประสบการณ์เพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน และมีการนิเทศติดตามเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจให้ครูอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยและปัญหาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

2.2 ควรศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลพร อ่วมเพ็ง. (2560). แนวทางการพัฒนาครูโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ปริณพทล ตามแนวคิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กฤษณา ศรีสุข. (2557). การศึกษาความต้องการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 2. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- จรินทร์ธร ภัทรพงศ์โอฬาร. (2560). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะ การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ ของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปี ที่ 1. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา. กรุงเทพมหานคร.
- จันทน์ ต้นสกุล. (2558). การนำเสนอกิจกรรมพัฒนาครูเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของ นักเรียนประถมศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จารุวรรณ จันเลื่อน. (2557). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคเหนือ. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ชาญชัย ชำนาญเอื้อและคณะ. (2565). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้การอ่าน ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเทศบาลท่าอิฐ จังหวัดอุตรดิตถ์. วารสารสหวิทยาการเพื่อการพัฒนา มหา วิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์, 12(1), 9-11.
- โชติชวลี พุกกิจกาญจน์. (2556). แนวทางการพัฒนาครูในประเทศไทย. วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ, 2(1), 28-32.
- ณรงค์วิทย์ แสนทอง. (2547). มารู้จัก Competency กันเถอะ. กรุงเทพฯ : เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- ณรินทร์ ชำนาญดู. (2556). การบริหารจัดการศึกษาเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงในโรงเรียนมัธยมศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์และคณะ. (2555). มาตรฐานวิชาชีพครูการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารศึกษาศาสตร์, 6(1), 5-10.

- ธงชัย คำปวง. (2561). *การพัฒนาครูแบบองค์รวมโดยการเทียบเคียงสมรรถนะ* (วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ธราญา จิตรชญาวนิช. (2560). *การศึกษาและความเป็นครูไทย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีระ รุญเจริญ. (2546). *การบริหารโรงเรียนยุคปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.
- ธีระศักดิ์ สีนชัย. (2558). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการ เรียนรู้ แบบร่วมมือที่เน้นวิธีการสอนแบบ ทีม คู่ เดี่ยว : กรณีศึกษาของ โรงเรียนบ้านขอนแก่น ตำบล ขอนแดง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดสุรินทร์*. (วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นพ วิจิตรโยธการ. (2556). *ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อสมรรถนะครูโรงเรียนป่าเต็งวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนดุสิต.
- นาริรัตน์ รักวิจิตรกุล. (2560). *การพัฒนาวิชาชีพครู วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 11(1), 21.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปิยาภรณ์ อัครลาวัณย์. (2562). *การศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครู สอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พยัพ อนันนิล. (2557). *รูปแบบการบริหารเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูผู้ช่วยใน โรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- พรรณอร อุสุภาพ. (2561). *การศึกษาและวิชาชีพครู*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- พศิน แดงจวง. (2554). *รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ดวงกมลพับ ลิขซึ่ง.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และพรทิพย์ แข็งขัน. (2551). *สมรรถนะครูและแนวทางการ พัฒนาครูในสังคม ที่เปลี่ยนแปลง*. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ: บริษัทพริก

- ภัทรนรินทร์ บิชอบ. (2559). การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินสมรรถนะครูต่างชาติที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เยาวลักษณ์ มุสสระคู. (2558). การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- รัศมี สีहनันท์. (2551). การประเมินสมรรถนะความเป็นครูของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาอุบลราชธานี เขต 3. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิจยและประเมินผลการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. (สำเนา)
- ลักษณพร เข้มขัน. (2562). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษในสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 23(4), 298-309.
- ศศิภา ไชยวงศ์. (2553). การใช้การสอนแบบชักชวนร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อเพิ่มพูน การฟังพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารและลดความวิตกกังวลของนักเรียนในชมรมมัคคุเทศก์น้อย (วิทยานิพนธ์). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สันติ บุญภิรมย์. (2557). การบริหารจัดการในห้องเรียน. กรุงเทพฯ: ทริบเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พิษณุโลก อุตรดิตถ์. (2566). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณพ.ศ.2566 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พิษณุโลก อุตรดิตถ์. สืบค้นเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2566, จาก <https://www.sec-plkutt.go.th/index6701.html>
- สิริกร ชาลีกัน. (2563). กลยุทธ์การพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดขอนแก่น. วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ. 5(6); 234 - 236.
- สุนทร โคตรบรรเทา. (2560). การบริหารการศึกษาหลักการและทฤษฎี (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ปัญญาชน.
- เสาวภา วิชาดี. (2554). รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนในมุมมองของทฤษฎีการเรียนรู้แบบประสบการณ์. *Executive Journal มหาวิทยาลัยกรุงเทพ*, 31(1), 175-180. หวานกรภาพิศ จำกั.
- อมรรัตน์ ทับทิมทอง. (2563). ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดพิษณุโลก (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- อังควิภา เอี่ยมสะอาด. (2557). *การวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต)*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อัจฉนพร หิรัญอมรกุล. (2556). *มาตรฐานสมรรถนะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา เพื่อรองรับ ประชาคมอาเซียน*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Agnieszka Szplit. (2011). English Language Teachers' Competence in the European Union Beyond. Retrieved October 22, 2019, from https://www.academia.edu/12032221/English_Language_Teachers_Competence_in_the_European_U_nion_and_Beyond
- Barno Toshboeva. (2015). Professional competence of English language teachers in Uzbekistan. Retrieved October 22, 2019, from <https://core.ac.uk/download/pdf/38546191.pdf>
- Jack C. Richards. (2010). Competence and Performance in Language Teaching. SAGE journals, 41(2), 101-122.
- Mirjam Anugerahwati. (2010). Professional competence of English teachers in Indonesia: profile of exemplary teachers. Indonesian Journal of English Language Teaching.2(2), 107-118.
- Saleh M. Abdo. (2013). Professional Competence 1. Retrieved October 22, 2019, from https://www.ac-orleans-tours.fr/fileadmin/user_upload/anglaisLP/dossier_ressources/professional_competence.pdf
- Sorrel Penn-Edwards. (2010). The Competencies of an English Teacher: Beginning Student Teachers' Perceptions. The Australian Journal of Teacher Education, 35(2), 49-63.
- Stancy Zeiger. (2018). List of Core Competencies for Educators. Retrieved October 22, 2019, from <https://work.chron.com/list-core-competencies-educators-8916.html>

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถาม เรื่อง สภาพของการปฏิบัติงานด้าน
สมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก

1. นาย ชลธิ์ แสงทอง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านดอนสำโรง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 1
2. นางวิชุดา แดนเมือง ศึกษานิเทศชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก
- 3.นางสาวรัชดาพร คำมา ครูชำนาญการพิเศษ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสะพานที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก
เขต 1

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิให้เรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครู
ภาษาอังกฤษโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก
อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก

1. นายยงค์ยุทธ รุ่งแจ้ง ผู้อำนวยการโรงเรียนประชาสงเคราะห์วิทยา
2. ดร.ดลนภา ท่วมยัง รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพิษณุโลก
3. ดร.พันธุ์ทิพย์ ลิ้มปะพันธุ์ ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผล
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุตรดิตถ์
4. ดร.ณัฐ รัตนศิริณิกุล รองหัวหน้าภาควิชาบริหารและการพัฒนาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
5. นางผกามาศ เสือคล้าย ครูชำนาญการพิเศษ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศโรงเรียนประชาสงเคราะห์วิทยา

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพของการปฏิบัติงานด้านสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครู
ภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก
อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก

แบบสอบถามสภาพของการปฏิบัติงานด้านสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัด
พิษณุโลก

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ มุ่งศึกษาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ
โรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก

2. แบบสอบถามชุดนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษา และ
ประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพของการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์
จังหวัดพิษณุโลก

ขอความกรุณาจากท่านตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อและตรงตามสภาพความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัด
พิษณุโลก ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือในการตอบ
แบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

นางสาวนภัสวรรณ กวางเดินดง

นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. ระดับการศึกษา

☐ ระดับปริญญาตรี

☐ สูงกว่าระดับปริญญาตรี

3. ประสบการณ์การทำงาน.....ปี

ตอนที่ 2 ความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก

คำชี้แจง โปรดทำ เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางด้านขวามือที่ตรงตามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอน ข้อละ 1 ระดับ โดยแต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง ท่านมีระดับการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง ท่านมีระดับการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ท่านมีระดับการปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง ท่านมีระดับการปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง ท่านมีระดับการปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
ด้านที่ 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรและวางแผนการจัดการเรียนรู้						
1.1	วิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 แล้วนำมาสร้างคำอธิบายรายวิชา					
1.2	การจัดทำโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษและออกแบบหน่วยการเรียนรู้					
1.3	ศึกษารูปแบบการเรียนการสอน วิธีการสอน และเทคนิค การสอนวิชาภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับเนื้อหา					
1.4	กำหนดวัตถุประสงค์ที่เน้นการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประยุกต์ ริเริ่มเหมาะสมกับหลักสูตร มาตรฐานสาระการเรียนรู้					
1.5	ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษอย่างหลากหลายเหมาะสมสอดคล้องกับวัย และความต้องการ ของผู้เรียน					
1.6	วางแผน ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ ที่ส่งเสริมทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษ					
1.7	จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบอย่างสอดคล้องเชื่อมโยงกัน					
ด้านที่ 2 ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน						
2.1	ความสามารถในการบริหารจัดการห้องเรียน หรือห้องปฏิบัติการทางภาษาให้มีคุณภาพ มีความปลอดภัย และสะอาด					

ข้อ	สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	5	1
ด้านที่ 2 ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน						
2.2	ความสามารถในการอธิบายและปฏิบัติกิจกรรมสาธิตตัวอย่างให้ผู้เรียนก่อนลงมือปฏิบัติกิจกรรม					
2.3	การเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน					
2.4	บริหารจัดการให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
2.5	เมื่อผู้เรียนเกิดข้อสงสัย สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนและสามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไปได้					
2.6	จัดบรรยากาศให้เหมาะสมต่อกิจกรรมการเรียนรู้และให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เช่น มีมุมแหล่งเรียนรู้ต่างๆ					
2.7	จัดสภาพของห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น การจัดโต๊ะเป็นกลุ่ม โต๊ะเป็นรูปตัวยู อื่นๆ					
ด้านที่ 3 ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ						
3.1	ศึกษา วิเคราะห์สภาพปัญหา การใช้และการประเมินคุณภาพสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา					
3.2	จัดหาสื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ทันสมัยอย่างหลากหลายเพื่อใช้ในการเรียนการสอน					
3.3	เลือกใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ผ่านการประเมินคุณภาพทางวิชาการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้					
3.4	เลือกใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับวัย และประสบการณ์ของผู้เรียน					
3.5	มีการประเมินผล การผลิต จัดหา พัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษาอย่างต่อเนื่อง					

ข้อ	สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
ด้านที่ 3 ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ						
3.6	เลือกสื่อการสอนที่มีวิธีการใช้งาน เก็บรักษา และบำรุงรักษา ได้สะดวก					
ด้านที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน						
4.1	ออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหากิจกรรมการเรียนรู้ และผู้เรียน					
4.2	สร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวัดและประเมินผล					
4.3	นำเครื่องมือวัดและประเมินผลไปใช้ในการประเมินผู้เรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม					
4.4	การระวังในการใช้เครื่องมือไม่ให้เกิดความคลาดเคลื่อนหรือความผิดพลาดของการวัด					
4.5	มีการวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง					
4.6	นำผลการประเมินการเรียนรู้มาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้					
ด้านที่ 5 ด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน						
5.1	การใช้คำพูดที่เข้าใจง่าย กระชับรัดในการถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียน					
5.2	ออกเสียงภาษาอังกฤษที่ชัดเจน ฟังชัด ผู้เรียนเข้าใจ					
5.3	ใช้คำพูดสื่อสารในการมอบหมายงานด้วยถ้อยคำที่ชัดเจนและผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามได้					
5.4	สื่อสารกับผู้เรียนด้วยภาษาอังกฤษและผู้เรียนสามารถตอบโต้ได้					

ข้อ	สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
ด้านที่ 5 ด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน						
5.5	การสร้างบุคลิกภาพที่เหมาะสม มีชีวิตชีวา ยิ้มแย้มแจ่มใส เพื่อเสริมสร้างการติดต่อสื่อสาร					
5.6	การแก้ปัญหาอุปสรรคในการสื่อสารระหว่างปฏิบัติกิจกรรมให้เกิดประสิทธิภาพ					
5.7	การใช้คำพูดกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีส่วนร่วม ในการสื่อสาร					
ด้านที่ 6 ด้านการพัฒนาดตนเอง						
6.1	พัฒนาดตนเองให้มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา รายวิชาภาษาอังกฤษ					
6.2	พัฒนาดตนเองในด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร					
6.3	พัฒนาดตนเองด้านทักษะการฟัง เช่น การฟังเพลง การดูภาพยนตร์ เป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น					
6.4	พัฒนาดตนเองด้านทักษะการพูด เช่น พูดสื่อสารกับคนต่างชาติ การทำคลิปการสอนเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น					
6.5	พัฒนาดตนเองด้านทักษะการอ่าน เช่น การอ่านหนังสือ บทความ นิยาย หรือหนังสือพิมพ์ ภาษาอังกฤษ เป็นต้น					
6.6	พัฒนาดตนเองด้านทักษะการเขียน เช่น การเขียนบทความ เขียนสถานการณ์ หรือการเขียนตอบ เป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น					
6.7	การพัฒนาดตนเองในด้านของบุคลิกภาพในการพูด การสัมภาษณ์ เป็นภาษาอังกฤษ					
รวม						

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ
โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัด
พิษณุโลก

แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

แบบสัมภาษณ์แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการ
จัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
พิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก ของ ของนางสาวนภัสวรรณ กวางเดินดง นิสิตรระดับปริญญา
โท สาขาวิชา การบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. แบบสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา แนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการ
เรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
พิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก
3. แบบสัมภาษณ์นี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์
ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษโรงเรียน
มัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก
ขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสัมภาษณ์ครั้งนี้

นางสาวนภัสวรรณ กวางเดินดง

นิสิตรระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ-สกุล.....
 ตำแหน่ง.....
 สังกัด.....
 อายุราชการ/ประสบการณ์.....
 วันเดือนปีที่สัมภาษณ์.....
 เวลา..... น. สถานที่.....
 หมายเลขโทรศัพท์.....

ตอนที่ 2 แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์

1. การพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอน

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ ในประเด็นต่อไปนี้

- 1) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน
- 2) การบริการที่ดี
- 3) การพัฒนาตนเอง
- 4) การทำงานเป็นทีม
- 5) จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู

เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถที่จะพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ท่านคิดว่าครูควรจะมีการพัฒนาในสมรรถนะใดก่อนและมีแนวทางในการพัฒนาเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2. การพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอน ในด้านสมรรถนะประจำสายงาน ประกอบด้วย

- 1) การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
- 2) การพัฒนาผู้เรียน
- 3) การบริหารจัดการชั้นเรียน
- 4) การวิเคราะห์สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน
- 5) ภาวะผู้นำครู
- 6) การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชน

เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถที่จะพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ท่านคิดว่าครูควรจะมีการพัฒนาในสมรรถนะใดก่อนและมีแนวทางในการพัฒนาเป็นอย่างไร

3. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอน

ขอขอบพระคุณที่ท่านเสียสละเวลาให้สัมภาษณ์

ภาคผนวก ค ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบสอบถามสภาพของการปฏิบัติงานด้านสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก

ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องเครื่องมือวิจัยของผู้เชี่ยวชาญ
ที่มีต่อแบบสอบถามสภาพของการปฏิบัติงานด้านสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครู
ภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก
อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก

โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่

1. นาย ชลธิ์ แสงทอง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านดอนสำโรง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 1
2. นางวิชุดา แดนเมือง ศึกษานิเทศชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก
3. นางสาวรัชดาพร คำมา ครูชำนาญการพิเศษ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสะพานที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 1

ข้อ	สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ				IOC	แปลผล
		คนที่1	คนที่2	คนที่3	รวม		
ด้านที่ 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรและวางแผนการจัดการเรียนรู้							
1	วิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 แล้วนำมาสร้างคำอธิบายรายวิชา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	การจัดทำโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษและออกแบบหน่วยการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	ศึกษารูปแบบการเรียนการสอน วิธีการสอน และเทคนิค การสอนวิชาภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	กำหนดวัตถุประสงค์ที่เน้นการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประยุกต์ ริเริ่มเหมาะสมกับหลักสูตร มาตรฐาน สาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษอย่างหลากหลายเหมาะสมสอดคล้องกับวัย และความต้องการ ของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	วางแผน ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ ที่ส่งเสริมทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7	จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบอย่างสอดคล้องเชื่อมโยงกัน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านที่ 2 ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน							
1	ความสามารถในการบริหารจัดการห้องเรียน หรือห้องปฏิบัติการทางภาษาให้มีคุณภาพ มีความปลอดภัย และสะอาด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	ความสามารถในการอธิบายและปฏิบัติกิจกรรมสาธิตตัวอย่างให้ผู้เรียนก่อนลงมือปฏิบัติกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	การเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ				IOC	แปลผล
		คนที่1	คนที่2	คนที่3	รวม		
4	บริหารจัดการให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	เมื่อผู้เรียนเกิดข้อสงสัย สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนและสามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไปได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	จัดบรรยากาศให้เหมาะสมต่อกิจกรรมการเรียนรู้ และให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เช่น มีมุมแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ในห้องเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7	จัดสภาพของห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น การจัดโต๊ะเป็นกลุ่ม โต๊ะเป็นรูปตัวยูอื่นๆ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านที่ 3 ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ							
1	ศึกษา วิเคราะห์สภาพปัญหา การใช้และการประเมินคุณภาพสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	จัดหาสื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ทันสมัยอย่างหลากหลายเพื่อใช้ในการเรียนการสอน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	เลือกใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ผ่านการประเมินคุณภาพทางวิชาการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	เลือกใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับวัย และประสบการณ์ของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	มีการประเมินผล การผลิต จัดหา พัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษาอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	เลือกสื่อการสอนที่มีวิธีการใช้งาน เก็บรักษา และบำรุงรักษา ได้สะดวก	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน							
1	ออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ				IOC	แปลผล
		คนที่1	คนที่2	คนที่3	รวม		
2	สร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	นำเครื่องมือวัดและประเมินผลไปใช้ในการประเมินผู้เรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	การระวางในการใช้เครื่องมือไม่ให้เกิดความคลาดเคลื่อนหรือความผิดพลาดของการวัด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	มีการวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	นำผลการประเมินการเรียนรู้มาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านที่ 5 ด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน							
1	การใช้คำพูดที่เข้าใจง่าย กะทัดรัดในการถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	ออกเสียงภาษาอังกฤษที่ชัดเจน ฟังชัด ผู้เรียนเข้าใจ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	ใช้คำพูดสื่อสารในการมอบหมายงานด้วยถ้อยคำที่ชัดเจนและผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	สื่อสารกับผู้เรียนด้วยภาษาอังกฤษและผู้เรียนสามารถตอบโต้ได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	การสร้างบุคลิกภาพที่เหมาะสม มีชีวิตชีวา ยิ้มแย้มแจ่มใส เพื่อเสริมสร้างการติดต่อสื่อสาร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	การแก้ปัญหาอุปสรรคในการสื่อสารระหว่างปฏิบัติกิจกรรมให้เกิดประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7	การใช้คำพูดกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีส่วนร่วม ในการสื่อสาร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านที่ 6 ด้านการพัฒนาตนเอง							
1	พัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา รายวิชาภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ				IOC	แปลผล
		คนที่1	คนที่2	คนที่3	รวม		
2	พัฒนาตนเองในด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร	+1	+1	0	3	0.67	ใช้ได้
3	พัฒนาตนเองด้านทักษะการฟัง เช่น การฟังเพลง การดูภาพยนตร์ เป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	พัฒนาตนเองด้านทักษะการพูด เช่น พูดสื่อสารกับคนต่างชาติ การทำคลิปการสอนเป็นภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	พัฒนาตนเองด้านทักษะการอ่าน เช่น การอ่านหนังสือ บทความ นิยาย หรือหนังสือพิมพ์ ภาษาอังกฤษ เป็นต้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	พัฒนาตนเองด้านทักษะการเขียน เช่น การเขียนบทความ เขียนสถานการณ์ หรือการเขียนตอบ เป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7	การพัฒนาตนเองในด้านของบุคลิกภาพในการพูด การสัมภาษณ์ เป็นภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ง ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม สภาพของการปฏิบัติงานด้านสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.970	40